Z BRATERSKICH WSPÓLNOT

ORSZAK TRZECH KRÓLI Z DZIEŁEM POMOCY

Już po raz trzeci razem z krakowskim Orszakiem Trzech Króli wędrowali bracia kapucyni, pracownicy i wolontariusze Dzieła Pomocy św. Ojca Pio. Przedstawicieli organizacji było blisko 150. Ubrani w białe chusty i korony, zbierali fundusze na utrzymanie mieszkań wspieranych dla rodzin i osób bezdomnych, które znajdują się pod opieką Dzieła Pomocy św. Ojca Pio.

Krakowski Orszak Trzech Króli tradycyjnie już wyruszył z trzech miejsc królewskiego miasta:

Orszak zielony — symbolizujący kontynent azjatycki wyruszył z Placu Sikorskiego; jego dalekowschodnim akcentem był dźwięk gongów, wśród pielgrzymów harcował natomiast Lajkonik;

Orszak czerwony — europejski; wzorem lat ubiegłych wyruszył z Wawelu; podążał w nim ks. kardynał Stanisław Dziwisz;

Orszak niebieski — afrykański, o charakterze misyjnym, wyruszy z Placu Matejki.

Każdy z orszaków był prowadzony przez króla symbolizującego jeden z trzech kontynentów. Monarchowie, w asyście swoich dworów, przeszli na krakowski Rynek Główny, gdzie pokłonili się Nowonarodzonemu i Jego Świętej Rodzinie.

Tak jak Trzej Królowie szli do Jezusa z darami, tak samo uczestnicy Orszaku Trzech Króli mieli okazję złożyć dar potrzebującym. W tym roku kwestujący podczas Orszaku bracia kapucyni, pracownicy i wolontariusze Dzieła Pomocy św. Ojca Pio zbierali fundusze na utrzymanie mieszkań wspieranych dla rodzin i osób bezdomnych.

Mieszkania wspierane są, obok dwóch Centr Pomocy prowadzonych w Krakowie, bardzo ważnym obszarem działalności Dzieła Pomocy św. Ojca Pio. Mieszkania te stanowią milowy krok na drodze do samodzielności podopiecznych Dzieła – tu bezdomne mamy z dziećmi, samotne kobiety, a nawet całe rodziny pozbawione lokum odkrywają na nowo dom… Dom, jakiego często nie mieli okazji zaznać – bez alkoholu, bez przemocy, za to dający poczucie bezpieczeństwa i akceptacji. Projekt mieszkalnictwa wspieranego Dzieło Pomocy św. Ojca Pio rozwija nieustannie od 2012 roku. Obecnie prowadzony jest jeden dom wspierany i 3 mieszkania wspierane. W drodze do samodzielności, osobom przebywającym w mieszkaniach, towarzyszą pracownicy Dzieła Pomocy św. Ojca Pio – asystent rodziny, pracownik socjalny i psychoterapeuta. Dodatkowo z każdym z lokatorów podpisywany jest indywidualny program wychodzenia z bezdomności, który zakłada aktywne uczestnictwo samej osoby bezdomnej w rozwiązywaniu swoich problemów.

Do tej pory, dzięki wsparciu pracowników Dzieła samodzielne życie rozpoczęło 15 osób (5 kobiet, 2 samotne matki z dziećmi oraz pełna rodzina z trójką dzieci).

Dzieło Pomocy św. Ojca Pio

PIERWSZA LITURGIA W UŻHORODZIE

7 stycznia 2015 roku Kościoły Wschodnie obchodziły Uroczystość Bożego Narodzenia. W tym dniu także w Użhorodzie na Ukrainie biskup Milan Szaszik odprawiał w nieukończonym jeszcze klasztorze Kapucynów Liturgię, otwierając tym samym pierwszą na świecie kapucyńską parafię obrządku bizantyjskiego.

Na wspólne świętowanie przybyli goście z Krakowa — przedstawiciel Prowincjała, definitor i gwardian klasztoru krakowskiego, brat Jerzy Uram, z braćmi ze wspólnoty krakowskiej — bracia z Krosna oraz bracia z Kijowa, Winnicy, Starego Konstantynowa, Dnieprodzierżyńska i Dniepropietrowska. Radość świętowania dzielili także świeccy dobrodzieje i przyjaciele użhorodzkiego klasztoru z Polski oraz Ukrainy. Proboszczowie sąsiednich parafii, Bracia Franciszkanie OFM i se-

minarzyści prezentowali licznie duchownych Mukaczewskiej Greckokatolickiej Diecezji.

W czasie homilii biskup Milan Szaszik wyraził życzenie, aby teraz — jak niegdyś stojąca na tym miejscu kotłownia, która rozgrzewała okoliczne budynki — nowopowstający klasztor Kapucynów rozgrzewał duchowo całą okolicę.

Warto przypomnieć, iż bracia kapucyni przybyli do Użhorodu 15 sierpnia 2012 roku i otrzymali od miasta starą, nieużywaną od lat kotłownię, której nie dało się jednak remontować. Prace rozbiórkowe budynku rozpoczęły się zatem 13 stycznia 2014 roku, prace przygotowawcze i gruntowe — 15 kwietnia 2014 roku, a 2 maja wykopano fundamenty pod nową zabudowę. I choć nie zakończono ostatecznie budowy (klasztor nie posiada dachu), to w dolnej kaplicy bracia zaczęli gromadzić ludzi, aby w każdą niedzielę i święta odprawiać Boską Liturgię Jana Złotoustego.

Bracia Mniejsi Kapucyni z Użhorodu

POGRZEB ŚP. BR. JÓZEFA LENDZIONA OFMCAP

2 stycznia br. w klasztorze w Kielcach, po długiej chorobie i pogodzony z wolą Bożą zmarł br. Józef Lendzion.

Obrzędy pogrzebowe rozpoczęły się wieczorem 7 stycznia nieszporami za zmarłego. Po nich, o godz. 18.30, odprawiono Mszę Świętą, której przewodniczył ordynariusz kielecki, bp Jan Piotrowski. Następnie ciało br. Lendziona zostało przewiezione do Stalowej Woli. Tam, w czwartek (8 stycznia), po jutrzni i różańcu, odprawiono uroczystą Mszę Świętą za zmarłego. Celebrował ją bp Krzysztof Nitkiewicz, ordynariusz sandomierski wraz z ministrem prowincjalnym br. Tomaszem Żakiem oraz kustoszem Ukrainy i Rosji br. Grzegorzem Romanowiczem, przy udziale licznie zgromadzonych braci z Polski, Ukrainy oraz Litwy i Austrii. Homilię wygłosił br. Jerzy Pająk.

Brat Józef Lendzion urodził się 19 marca 1959 roku w Toruniu. W roku 1987 rozpoczął nowicjat w Sędziszowie Młp. Rok później złożył pierwszą profesję na ręce ministra prowincjalnego brata Jerzego Pająka w kościele kapucynów pw. Świętego Antoniego Padewskiego w Sędziszowie Młp. i rozpoczął pobyt w klasztorze krakowskim, a tym samym formację postnowicjacką. Studia filozoficzno-teologiczne br. Lendzion odbywał w Wyższym Seminarium Duchownym Franciszkanów Konwentualnych w Krakowie. Od czerwca 1990 roku kontynuował formację postnowicjacką i seminaryjną we wspólnocie kapucynów w klasztorze San Bernardino w Genui, we Włoszech. Studia z teologii odbył w Seminario Arcivescovile di Genova. 17 września 1992 roku brat Józef Lendzion złożył wieczystą profesję na ręce ministra prowincjalnego, brata Józefa Mizery, w kościele kapucynów w Krakowie. Święcenia diakonatu przyjął 26 czerwca 1993 roku w kościele kapucynów w Genui, zaś 28 kwietnia 1994 roku przyjął święcenia prezbiteratu przez posługę biskupa Jana Szkodonia w kościele kapucynów w Krakowie.

Na pierwszą placówkę po święceniach brat Józef udał się do Krosna. Był katechetą, duszpasterzem chorych i niewidomych, opiekunem AA, konferencjonistą u sióstr józefitek, a także posługiwał wspólnocie Drogi Neokatechumenalnej. W roku 1996 otrzymał obediencję od generała na wyjazd do Afryki i podjęcie posługi misyjnej w Kustodii Bouar w Republice Centralnej Afryki. Swą posługę misyjną rozpoczął 20 kwietnia 1997 roku. Kolejnymi placówkami misyjnymi w RCA, w których posługiwał, były: Bocaranga i Ndim, gdzie w latach 1998–2000 pełnił funkcję proboszcza, oraz Bimbo. 26 sierpnia 2001 roku powrócił do Polski i rozpoczął posługę w Sędziszowie Młp, gdzie był spowiednikiem sióstr zakonnych. W lipcu 2002 roku został skierowany do Wałcza. Był dyskretem domu, duszpasterzem chorych, opiekunem chóru parafialnego, kapelanem sióstr elżbietanek i posługiwał wspólnocie Drogi Neokatechumenalnej. W 2005 roku rozpoczął pobyt i działalność w Wiceprowincji Ukrainy. Tutaj posługiwał we wspólnotach Drogi Neokatechumenalnej i przechodził osobistą formację na Drodze. Był także asystentem wspólnot Franciszkańskiego Zakonu Świeckich: w Winnicy przy klasztorze kapucynów i przy parafii pw. Świętego Ducha – Wyszenka (od 2006 r.) oraz w miejscowościach: Bar i Żmerynka (od 2009 r.). Brat

Lendzion był również duszpasterzem studentów z Afryki, prowadził przygotowanie dorosłych do sakramentu pierwszej spowiedzi i komunii świętej oraz posługiwał chorym. Od sierpnia 2010 do października 2012 roku pełnił funkcję wikarego domu i parafii w Winnicy.

Od początku lipca 2012 roku przebywał w Kielcach, gdzie poddał się badaniom onkologicznym i leczeniu choroby nowotworowej. Z powodu słabego stanu zdrowia został odwołany z posługi w Wiceprowincji Ukrainy i skierowany do Stalowej Woli. Cyklicznie jeździł na badania i leczenie onkologiczne do Kielc. Pomagał w posłudze duszpasterskiej przy parafii i posługiwał wspólnocie Drogi Neokatechumenalnej. Od początku lipca 2014 roku przechodził leczenie onkologiczne w Kielcach.

Zmarł 2 stycznia 2015 roku w klasztorze w Kielcach, w trakcie modlitwy koronką do Bożego Miłosierdzia odmawianej przez braci i po przyjęciu rozgrzeszenia. 8 stycznia został pochowany w grobowcu braci kapucynów na cmentarzu w Stalowej Woli.

ŻYWA SZOPKA W UŻHORODZIE

Od 8 do 14 stycznia, przy nieukończonym klasztorze Kapucynów w Użhorodzie, na wspólnym, cowieczornym kolędowaniu gromadziła się spora grupa wiernych licząca 100, czasami 200, a bywało także, że i 300 osób.

Historia upadku ludzi w raju, protoewangelia, zwiastowanie Maryi, wędrówka do Betlejem, objawienie Dobrej Nowiny pasterzom, narodziny Jezusa, pokłon Trzech Króli i trwające ponad 30 minut po przedstawieniu wspólne śpiewanie kolęd – taki program przygotowali bracia kapucyni wraz z przyjaciółmi klasztoru, aby razem z mieszkańcami Użhorodu przeżywać radość Bożego Narodzenia. Oprócz osób występujących w spektaklu ważną rolę odgrywały także żywe zwierzęta — owce, osioł, cielątko, kaczki i króliki.

Żywa szopka cieszyła się wielkim zainteresowaniem, szczególnie wśród dzieci, dla których wyjątkową atrakcję stanowiło pogłaskanie osiołka „na dobranoc".

Bracia Mniejsi Kapucyni z Użhorodu

JASEŁKA W KROŚNIE

Trud wędrówki, brak gościny, zimno i chłód, a w końcu — radość z narodzin Mesjasza. Dzieci ze wspólnot neokatechumenalnych przy krośnieńskim klasztorze Kapucynów wystawiły (11.01) jasełka. Młodzi „aktorzy" wcielili się w postacie, które niemal dwa tysiące lat temu były świadkami Bożego narodzenia.

Kilka tygodni prób pod bacznym okiem Ewy Gromek – jednej z mam, opłaciło się i przyniosło efekty. Przygotowano stroje, choreografię, oprawę muzyczną oraz widowisko, aby, ku radości rodziców, dziadków, przyjaciół i znajomych, odtworzyć wydarzenia towarzyszące narodzinom Chrystusa.

Jasełka w wykonaniu dzieci przypomniały także zebranym, że narodziny Mesjasza to wydarzenie, które odmieniło sens życia wielu pokoleń. W przedstawieniu zawarto również przesłanie o tym, o czym nie wolno zapomnieć ani dziś, ani żadnego dnia.

SPOTKANIE PRZEŁOŻONYCH W CZĘSTOCHOWIE

Od 9 do 12 lutego w Częstochowie – duchowej stolicy Polski, odbyło się spotkanie przełożonych lokalnych. Przełożeni owocnie wykorzystali pobyt w Częstochowie na wspólne obrady, rozmowy, jak i modlitwę przed cudownym obrazem na Jasnej Górze. Spotkanie w Częstochowie, w Roku Życia Konsekrowanego, stało się okazją, by złożyć akt zawierzenia Prowincji Krakowskiej Kapucynów Bogu, czego dokonał minister prowincjalny br. Tomasz Żak.

Akt zawierzenia
Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów
Prowincji Krakowskiej
Trójjedynemu Bogu wraz z Najświętszą Maryją
i świętym Józefem Oblubieńcem

Boże Trójjedynej miłości, Najwyższy, Wszechmogący, dobry Panie, upadamy przed Tobą wraz z Twoją i naszą Matką, Najświętszą Maryją, Królową Zakonu Serafickiego i świętym Józefem - Jej Oblubieńcem i Patronem naszej Kapucyńskiej Krakowskiej Prowincji Zakonnej, w duchu uwielbienia i zawierzenia.

Ojcze światłości, Słodki Jezu, nasz Panie i Bracie, Duchu Święty Pocieszycielu, Boże nasz Panie, od którego pochodzi każdy najlepszy i doskonały dar, spójrz miłosiernie na nas, pokornie wyznających Tobie i rzeczywiście wiedzących, że bez Ciebie nic nie możemy uczynić. Ty, który dałeś siebie za nas, spraw, abyśmy tak całkowicie i doskonale oddali się Twojej łasce, że upodobniwszy się do obrazu Twojej męki, upodobnili się również do obrazu Twojej Boskości.

Wejrzyj na nas z miłością i dozwól z największą radością poświęcić się Tobie. Tobie zawierzamy siebie, każdego z nas, każdego Brata, naszą Prowincję i cały Zakon. Maryjo, pomóż nam, wraz z Tobą pragniemy kochać Boga i drugiego człowieka. Za przykładem świętego Franciszka z Asyżu, naszego Brata, ogłaszamy Cię dzisiaj tym uroczystym aktem, naszą Panią i Królową. Składając Ci ten publiczny hołd chcemy się Tobie powierzyć, abyś nas ofiarowała Bogu przez Twego Syna.

Niepokalana Matko Kościoła, Królowo nasza, oddajemy Bogu nasze serce, ciało, naszą duszę i wszystkie siły. Kochanemu Bogu powierzamy wszystkie nasze dobra duchowe i materialne, aby rozporządzał nimi i wszystkimi naszymi sprawami na większą Swą chwałę, dla pożytku Kościoła świętego i ku budowaniu Królestwa Bożego.

Tobie, święty Józefie, polecamy z ufnością, sprawy naszego życia wewnętrznego i zewnętrznego: modlitwy, umartwienia, prace i trudy apostolskie, zawierzamy naszych przełożonych, misjonarzy, braci kapłanów, braci zakonnych, postnowicjuszy, nowicjuszy i postulantów, aby wsparci i umocnieni łaską Bożą trwali aż do śmierci w gorliwym i wiernym wypełnianiu swego powołania.

Maryjo, Matko i Królowo, święty Józefie, święty Franciszku, przyczyniajcie się do uświęcania całego Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów i każdego z pośród jego Braci.

Boże, zapal nasze serca seraficką miłością. Spraw, abyśmy jak najpilniej zachowywali regułę i konstytucje. Daj prosimy, byśmy żyjąc w posłuszeństwie, byli ulegli woli naszych przełożonych. Spraw abyśmy żyjąc w ubóstwie, całą naszą ufność pokładali w Tobie, dawcy wszelkiego dobra. Zachowaj nasze serca w czystości, byśmy już tutaj na ziemi zawsze i we wszystkim mogli widzieć i kontemplować oblicze Chrystusa. Spraw, abyśmy jako prawdziwi Bracia Mniejsi zawsze wybierali i ukochali ostatnie miejsce i upodabniali swe serca do Serca Jezusowego.

Wszechmogący, wiekuisty, sprawiedliwy i miłosierny Boże, przez to zawierzenie, za przyczyną Maryi Niepokalanej, daj nam nędznym czynić dla Ciebie to, o czym wiemy, że tego chcesz i chcieć zawsze tego, co się Tobie podoba, abyśmy wewnętrznie oczyszczeni, wewnętrznie oświeceni i rozpaleni ogniem Ducha Świętego, mogli iść śladami umiłowanego Syna Twego, Pana naszego Jezusa Chrystusa i dojść do Ciebie, Najwyższy, jedynie dzięki Twej łasce, który żyjesz i królujesz, i odbierasz hołd w doskonałej Trójcy i prostej Jedności, Bóg wszechmogący przez wszystkie wieki wieków. Amen.

br. Tomasz Żak OFMCap
Minister Prowincjalny wraz z Braćmi
Częstochowa, 10 lutego 2015 roku

POSŁUGA LEKTORA I AKOLITY

W sobotę 14 lutego w kościele pw. Zwiastowania NMP przy klasztorze Braci Mniejszych Kapucynów w Krakowie odbyła się uroczysta Msza Święta, podczas której dziewięciu braci przyjęło posługi przygotowujące do święceń kapłańskich. Czterech braci – Adam Stramski, Ryszard Dorda, Wojciech M. Pawłowski i Andrzej Samołuk – zostało ustanowionych lektorami dla pełniejszej posługi Słowu Bożemu, a pozostałych pięciu – Bartosz Tkaczyk, Wojciech Sokołowski, Mateusz Włosiński, Sergij Woroniuk, Grzegorz Dziecic – akolitami, aby służyć Chrystusowi Eucharystycznemu.

br. Piotr Podoba OFMCap

ODPUST W UŻHORODZIE

W tradycji bizantyjskiej 15 lutego to dzień Ofiarowania Pańskiego (Stritenja Hospodnje). Z tej okazji bracia kapucyni z Użhorodu świętowali pierwszy odpust parafialny.

Okolicznościowej Liturgii przewodniczył biskup pomocniczy mukaczewskiej greckokatolickiej diecezji – Nil Łuszczak. W uroczystości uczestniczyli bracia franciszkanie z pobliskiego klasztoru w Użhorodzie, przedstawiciele kleru diecezjalnego i, przede wszystkim, licznie zgromadzeni parafianie.

Bracia Mniejsi Kapucyni z Użhorodu

DZIEŃ CHOREGO W BYTOMIU

11 lutego, we wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes, w Kościele katolickim obchodzony był XXIII Światowy Dzień Chorego. Hasłem przewodnim tegorocznych obchodów było: „Niewidomemu byłem oczami, choremu służyłem za nogi…" (Hi 29,15).

Z tej okazji, w bytomskiej parafii Braci Mniejszych Kapucynów, pw. Podwyższenia Krzyża Świętego, chorzy spotkali się na Eucharystii sprawowanej przez br. Mirosława Dudzisa OFMCap w intencji wszystkich chorych, cierpiących oraz ich opiekunów. Podczas Liturgii udzielono sakramentu namaszczenia chorych, do którego przystąpiło ok. 150 osób, a na koniec Mszy Świętej wierni zostali pobłogosławieni Najświętszym Sakramentem. Po Eucharystii chorzy spotkali się w kawiarence parafialnej na agapie przygotowanej przez Caritas, Franciszkański Zakon Świeckich oraz Stowarzyszenie Rodzin Katolickich. Uroczysty posiłek uświetnił występ dzieci z zaprzyjaźnionego Przedszkola nr 5, które przygotowały krótki program artystyczny dla obecnych i obdarowały gości upominkami.

SYMPOZJUM BIBLIJNE W KRAKOWIE

6 lutego, w klasztorze Braci Mniejszych Kapucynów na Loretańskiej w Krakowie, odbyło się doroczne Sympozjum Biblijne zorganizowane przez Uniwersytet Papieski Jana Pawła II oraz WSD Kapucynów. W tym roku temat przewodni stanowiło ubóstwo w Biblii. W sesji porannej swoje referaty wygłosili: ks. prof. Tomasz Jelonek „ Problem ubóstwa w biblijnej koncepcji człowieka", ks. dr hab. Sylwester Jędrzejewski „Ubodzy i ubóstwo w świetle psalmów Izraela", dr Anna Wajda „Obrazy ze świata przyrody w nauczaniu Jezusa o ubóstwie i bogactwie", mgr lic. Anna Gibek „Zaproszenie do Królestwa. Ubodzy w Ewangelii św. Łukasza i podejmowane przez

nich wybory" oraz Danuta Piekarz „Ubodzy, a wzbogacający wielu (2Kor 6,10)".

W południe wszyscy uczestnicy sympozjum wspólnie celebrowali Eucharystię.

W sesji popołudniowej natomiast głos zabrali kapucyni: br. Dariusz Kasprzak „Wiodące idee myśli patrystycznej poświęconej ubóstwu dobrowolnemu", br. Aleksander Horowski »Ubóstwo w „Komentarzu do Ewangelii św. Łukasza św. Bonawentury"« oraz br. Mariusz Kaczmarski, który poprowadził panel końcowy.

W sympozjum udział wzięli: kapucyńscy postnowicjusze, siostry sercanki, albertynki oraz serafitki, a także dziewice konsekrowane, klerycy WSD w Krakowie, studenci UPJP II oraz licznie zgromadzeni świeccy. Łącznie obecnych było ponad 100 osób.

UROCZYSTOŚĆ ŚW. JÓZEFA - PATRONA PROWINCJI

Bracia Mniejsi Kapucyni Prowincji Krakowskiej obchodzą 19 marca święto patronalne Prowincji; jest to także dzień składania przez braci ślubów wieczystych.

Patronem Krakowskiej Prowincji Braci Mniejszych Kapucynów jest święty Józef Oblubieniec, mąż sprawiedliwy (Mt 1,19--20; Łk 1,27), z woli Bożej przeczysty małżonek Najświętszej Maryi Panny i Jej opiekun, a tym samym przybrany Ojciec i Żywiciel Syna Bożego.

Zajmuje więc określone miejsce w zbawczym dziele Jezusa Chrystusa. Ponieważ Księgi Nowego Testamentu niewiele mówią o św. Józefie, dlatego pisma apokryficzne w pierwszych wiekach chrześcijaństwa usiłowały uzupełnić wiadomości o Żywicielu Pańskim, lecz oparły je wyłącznie na domysłach, nieraz fantastycznych. Świadczą jednak o głębokim szacunku dla Niego.

Od końca VIII w. kult św. Józefa zaczął przybierać formy liturgiczne: ustanawiano obchody ku Jego czci, układano modlitwy brewiarzowe i formularze mszalne. Od XVI w. (Pius V) istnieje główna uroczystość ku czci św. Józefa obchodzona 19 marca w całym Kościele. Od 1621 roku uroczystość ta (Grzegorz XV) należała do świąt obowiązujących.

Wraz z rozwojem bractw św. Józefa powstawały coraz to nowe nabożeństwa ku Jego czci, takie jak: septenna, nowenna, marcowe, środowe, nieustającej czci, godzinki, litanie, pieśni. Poświęcano Mu Kościoły, ołtarze, obrazy, figury. Rozwój kultu św. Józefa osiągnął swój szczyt w XVII i XVIII wieku. Potem, z różnych przyczyn zaczął powoli zanikać.

Papież Pius IX zwrócił uwagę na św. Józefa jako patrona rodzin, małżeństw, robotników, młodzieży i dzieci. Ogłosił Go Patronem Kościoła powszechnego. Czczony jest również jako patron dobrej śmierci. Pius XII ustanowił święto Józefa Robotnika. Jan XXIII polecił Mu zainaugurowany przez siebie Sobór powszechny Watykański II.

Święty Józef uczy życia z Chrystusem na co dzień; uczy życia z Chrystusem i dla Jego chwały; uczy delikatności względem kobiet i wzorowego życia rodzinnego, opartego na wzajemnej miłości, szacunku, życzliwości i dobroci.

ŚLUBY WIECZYSTE W KRAKOWIE

Dzień 19 marca jest dla Braci Kapucynów Prowincji Krakowskiej szczególny i wyjątkowy. Uroczystość świętego Józefa, Oblubieńca NMP to święto dla Prowincji Krakowskiej, której jest On Patronem. Radość stała się jeszcze większa, bowiem tego roku, w kapucyńskiej świątyni przy ul. Loretańskiej w Krakowie, trzech braci z postnowicjackiej wspólnoty Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów Prowincji Krakowskiej: br. Artur Władek, br. Igor Gumeniuk oraz br. Piotr Kucharzewski, złożyło na ręce brata Tomasza Żaka, Ministra Prowincjalnego, swoje śluby wieczyste.

Poprzez ten ważny akt zawierzenia się dobremu Ojcu wyrazili oni wolę trwania w zakonnym sposobie życia do końca swoich dni. Wydarzenie to jest powodem ogromnej radości całej kapucyńskiej rodziny, którą Bóg raczył ubogacić i przyozdobić tak cennym darem, jakim są bracia neoprofesi. Modlimy się za nich, aby z Bożą pomocą wytrwali na tej drodze dającej życie wieczne i dziękujemy Panu, za dary, którymi obdarza każdego Brata Krakowskiej Prowincji.

JUBILEUSZ W GDAŃSKU

W dniach od 14 do 15 marca gdańska Wspólnota Braci Mniejszych Kapucynów obchodziła 600-lecie konsekracji kościoła pw. św. Jakuba. Wraz z kapucynami świętowali wierni, sympatycy, pielgrzymi oraz wielu zacnych gości.

Obchodom towarzyszyła konferencja naukowa pt. „Między Gdańskiem a Santiago", która miała miejsce w sobotę w Bibliotece Gdańskiej Polskiej Akademii Nauk. W niedzielę uroczystej Eucharystii przewodniczył bp Wiesław Szlachetka. Na zakończenie obchodów odbył się uroczysty koncert *Officium Sancti Jacobi* w wykonaniu zespołu Schola Gregoriana Silesiensis. Śpiewy liturgiczne oparto na Kodeksie Kalikstyńskim pochodzącym z XII wieku, a przechowywanym obecnie w kościele pw. św. Jakuba w Santiago de Compostela.

REKOLEKCJE O KRZYŻU W BIEŁGORODZIE

Krzyż jest skandalem dla świata. Choć przyzwyczailiśmy się już do tego chrześcijańskiego symbolu zbawienia, to jednak sam w sobie jest on skandalem. Był takim za czasów Jezusa i takim pozostaje do dzisiaj. Moc, która objawia się w słabości; zbawienie, które przychodzi przez śmierć Boga–człowieka i przez Jego zmartwychwstanie.

To właśnie krzyż stał się tematem wielkopostnych rekolekcji w Biełgorodzie w Rosji, które odbyły się w dniach 21 22 marca 2015 r. To tutaj raz w miesiącu dojeżdżają z Woroneża Bracia Mniejsi Kapucyni, pokonując odległość 300 km w jedną stronę, by posługiwać miejscowym katolikom. Wśród grupy około 50 oczekujących na braci wiernych, 10. to rodowici Rosjanie, zaś „pozostałe" 40 osób to studenci z Afryki oraz Ameryki Południowej. I to właśnie oni wzięli udział w duchowym zmaganiu czasu rekolekcji. Spotkania odbywały się w prywatnym domu bądź w wynajętym pomieszczeniu (klub tańca „Arriba"), gdyż katolicy nie mają w tym mieście swojego kościoła.

Czas duchowych zmagań trwał dwa dni. W sobotę zebrani wysłuchali katechezy o krzyżu, a później podczas adoracji mogli podejść i ucałować ten wyjątkowy symbol zbawienia. Liturgia taka ma miejsce w Kościele katolickim w Wielki Piątek, ze względu jednak na fakt, że tego dnia nie będzie nabożeństwa w Biełgorodzie, wierni zostali zaproszeni, by przeżyć to misterium właśnie podczas rekolekcji. Była również możliwość skorzystania z sakramentu pokuty i pojednania, do którego przystąpiła większość zebranych. W niedzielę natomiast wszyscy wierni wspólnie zgromadzili się na Eucharystii z homilią rekolekcyjną, w której kaznodzieja starał się przybliżyć prawdę zmartwychwstania i jego konsekwencje dla życia każdego wierzącego. Szczególny nacisk położono na darmowość Bożej miłości, miłości Boga do grzesznika – do każdego z nas.

Duchowe ćwiczenia rekolekcyjne poprowadzili bracia: Wiktor Deszuk oraz Paweł Teperski.

Bracia Mniejsi Kapucyni z Woroneża

MIŁOSIERDZIE BOŻE W ROSJI

„Jezu, ufam Tobie" — to zawołanie obiegło cały świat dzięki skromnej zakonnicy z Krakowa, świętej siostrze Faustynie. Zrządzeniem Bożej Opatrzności papież, św. Jan Paweł II, również przybliżył wiernym orędzie Miłosierdzia Bożego poprzez wydanie Encykliki Dives in Misericordia (1980 r.).

Kult Bożego Miłosierdzia już od dziesięcioleci rozprzestrzenia się po całym świecie. Niedziela Miłosierdzia, pierwsza niedziela po Passze, to właśnie moment, kiedy świat pragnie dziękować Bogu za ten drogocenny dar wysłużony ludziom przez śmierć i zmartwychwstanie Jezusa.

Tegoroczna niedziela Miłosierdzia Bożego w Woroneżu w Rosji miała charakter szczególny. Poprzedziło ją bowiem triduum przygotowujące, podczas którego odbyło się uroczyste wprowadzenie do parafii relikwii św. siostry Faustyny (relikwie pierwszego stopnia — ex ossibus — relikwia kości świętej), otrzymane przez braci Kapucynów parę miesięcy wcześniej — w październiku roku 2014. W liście, w którym bracia zwrócili się z prośbą o przyznanie relikwii kapucyńskiej parafii w Rosji, pisano m.in., że: „nasza parafia obejmuje trzy województwa. Dojeżdżamy, posługując katolikom, do Biełgorodu (250 km), do Lipiecka (120 km) oraz wioski Stara Kalitwa (250 km). Dlatego tym bardziej pragniemy temu ludowi podarować bezcenny dar szczególnej obecności świętej siostry Faustyny, Apostołki Bożego Miłosierdzia, przez obecność jej relikwii". Relikwiarz ufundowanym przez dobrodziejkę parafii podkreśla duchowość siostry Faustyny: kult miłosierdzia (tryskające z krzyża promienie), zawołanie Jezus, ufam Tobie oraz Dzienniczek znajdujący się u podstawy relikwiarza.

Triduum poprzedzające obchody niedzieli Miłosierdzia Bożego rozpoczęło się w czwartek. Brat Paweł przedstawił w tym dniu w skrócie życiorys świętej oraz główne myśli z Dzienniczka Apostołki Miłosierdzia. W piątek brat Wiktor przybliżył zebranym kult obrazu Miłosierdzia Bożego, natomiast w sobotę brat Marek mówił o Koronce do Bożego Miłosierdzia oraz godzinie miłosierdzia. W niedzielę miało miejsce uroczyste wprowadzenie relikwii do woroneskiej katolickiej parafii.

Warto dodać, że w kapucyńskiej parafii przez trzy lata posługiwało również Zgromadzenie Sióstr Jezusa Miłosiernego. W tym czasie powstała grupa Bożego Miłosierdzia, której to członkowie regularnie o godzinie trzeciej modlą się Koronką do Bożego Miłosierdzia.

W sobotę wieczorem, 11 kwietnia, w wigilię niedzieli Miłosierdzia, parafianie zgromadzeni na liturgii Eucharystycznej w Biełgorodzie, również mieli możliwość oddania czci doczesnym szczątkom świętej Siostry Faustyny, przywiezionym na ten dzień w relikwiarzu.

Opisane wydarzenia z woroneskiej parafii opatrznościowo poprzedza ogłoszony niedawno przez papieża Franciszka Nadzwyczajny Rok Święty Miłosierdzia. Ojciec święty wskazując temat przewodni Roku, powiedział: „Drodzy bracia i siostry, często myślałem o tym, jak Kościół może uczynić bardziej oczywistą swą misję jako świadka miłosierdzia. To droga, która rozpoczyna się od duchowego nawrócenia. Dlatego też postanowiłem ogłosić Nadzwyczajny Jubileusz, w centrum którego będzie Boże miłosierdzie. To będzie Rok Święty Miłosierdzia. Chciejmy go przeżywać w świetle słów Pana: «Bądźcie miłosierni, jak wasz Ojciec» (Łk 6,36). Dotyczy to zwłaszcza spowiedników. Wiele miłosierdzia! Ten Rok Święty rozpocznie się w tegoroczną uroczystość Niepokalanego Poczęcia (8 grudnia 2015 r.), a zakończy 20 listopada 2016 r., w niedzielę Pana naszego Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, który jest żywym obliczem miłosierdzia Ojca".

W trakcie obchodów święta Miłosierdzia w Woroneżu miało miejsce również paschalne świętowanie w parafii. Zebrani po niedzielnej sumie wierni spotkali się w sali parafialnej i tam wspólnie śpiewali pieśni paschalne — młodzież przygotowała scenki ewangelizacyjne, zaś studenci z zagranicy śpiewali pieśni w swoich ojczystych językach. W tym czasie zgromadzeni radowali się Zmartwychwstaniem Pana, pijąc herbatkę oraz kawkę i zagryzając je świątecznym ciastem.

Bracia Mniejsi Kapucyni z Woroneża w Rosji

NUNCJUSZ U KAPUCYNÓW

Podczas swojej wizyty w Użhorodzie Nuncjusz Apostolski, abp Thomas Gullickson, odwiedził klasztor kapucynów. Wyraził on swoją radość z szybkiego postępu prac budowlanych i efektów pracy pastoralnej braci. „Tak niedawno błogosławiłem waszą wspólnotę braterską na dobry początek. To, co widzę dziś, wprawia w zdumienie. To dobrze, że jesteście tak blisko ludzi. To dobrze, że na początek, tak jak wasz ojciec Franciszek, chcieliście błogosławieństwa od Stolicy Apostolskiej" – powiedział przedstawiciel Papieża na Ukrainie.

Bracia Mniejsi Kapucyni z Użhorodu

KAPUCYŃSKIE SPOTKANIE W KRASIŁOWIE

„Małżeńska duchowość komunii – wyzwania duszpasterskie dla rodziny w kontekście nowej ewangelizacji" — pod takim hasłem, w dniach od 15 do 16 kwietnia 2015 r., odbyło się copółroczne spotkanie formacyjne Braci Mniejszych Kapucynów Kustodii Ukrainy i Rosji. Miało ono miejsce w domu rekolekcyjnym prowadzonym przez braci w Krasiłowie na Ukrainie. Wzięli w nim udział prawie wszyscy bracia kustodii, w liczbie 33. Doktor teologii pastoralnej, brat Ksawery Knotz OFMCap był gościem tego spotkania i prowadził na nim wykłady. Temat przewodni wiązał się z synodem dotyczącym rodziny, który odbył się w październiku 2014 r., oraz duchowość komunii w rodzinie.

Brat Ksawery jest autorem wielu publikacji o tematyce moralno-pastoralnej w kontekście rodziny i małżeństwa, m.in. „Seks jest boski", „Akt małżeński" oraz niedawno opublikowanej książki „Zaślubiny w Bogu mężczyzny i kobiety". Jest on również moderatorem znanego portalu www.szansaspotkania.net, a także prowadzi w ciągu roku wiele rekolekcji małżeńskich.

Po dwóch dniach formacyjnych dla braci odbyło się następnie spotkanie przełożonych Kustodii. Zjazd w Krasiłowie umożliwił kontakt i rozmowę braciom na co dzień rozrzuconym w odległości 2 000 km od siebie. Obecni w tych dniach, jako wspólnota, gromadzili się codziennie na półgodzinnym rozmyślaniu, Eucharystii oraz odmawianej razem Liturgii Godzin.

Obecnie Kustodia Ukrainy i Rosji liczy 35 braci i posiada 7 lokalizacji na Ukrainie — Dnieprodzierżyńsk, Dnietropietrowsk, Krasiłów, Kijów, Starokonstantynów, Użhorod (wspólnota rytu bizantyjskiego) oraz Winnica, i jedną placówkę w Federacji Rosyjskiej – Woroneż.

MISTERIUM PASCHALNE W UŻHORODZIE

Tydzień po Wielkanocy (17–19 kwietnia) według kalendarza juliańskiego, każdego dnia o godz. 19, na jednym z osiedli w Użhorodzie na Ukrainie, było wyjątkowo kolorowo i radośnie.

Choć święta w tym roku były w wielu domach bardzo ubogie, a w niektórych, po stracie ojców, braci czy synów na froncie, niezwykle smutne, to jednak radosny czas zmartwychwstania pozwolił na moment oderwać się od trosk i strachu przed wojną. Dzieci z osiedla cieszyły się, bo mogły uczestniczyć w koncercie, obejrzeć spektakl wielkanocny i najważniejsze — zjeść baranka wielkanocnego w postaci wielkiego tortu. Nie mniej radości było z balonów rozdawanych wszystkim maluchom. Z kolei pogłaskanie żywego baranka miało zapewnić małym, osiedlowym łobuzom zmianę na lepsze, a posłusznym – wytrwanie w dobrym.

To wydarzenie mogło mieć miejsce dzięki pomocy finansowej Fundacji Anny Walczyk z Warszawy, która wspiera różne inicjatywy kapucyńskie w Afryce, na Bliskim Wschodzie i na Ukrainie.

Bracia Mniejsi Kapucyni z Użhorodu

SYMBOLE ŚWIATOWYCH DNI MŁODYCH W ROZWADOWIE 26 KWIETNIA 2015 ROKU

Po raz pierwszy dnia 22 kwietnia 1984 roku przekazując młodzieży Krzyż Roku Świętego św. Jan Paweł II powiedział: „Nieście go po całej ziemi jako znak miłości Pana Jezusa do całej ludzkości i głoście wszystkim, że zbawienie i odkupienie jest tylko w Chrystusie umarłym i zmartwychwstałym". Słowa te zostały następnie umieszczone na peregrynującym po całym świecie krzyżu, nazywanym również Krzyżem Młodych. Od 2003 wraz z Krzyżem Młodych wędruje Ikona Matki Bożej Salus Populi Romani - Opiekunka Ludu Rzymskiego. Peregrynacja symboli ŚDM to wola św. Jana Pawła II. Od tego czasu te dwa symbole razem, Maryja w jedności z Synem, Jezusem Chrystusem, przemierzają świat, a młodzi wypełniając wolę św. Jana Pawła II przekazują je z kontynentu na kontynent, z państwa do państwa, z miasta do miasta, z parafii do parafii różnych dekanatów diecezji. Ideą wędrówki symboli jest ukazanie krzyża nie tyle w przestrzeni sakralnej, ale w szkołach, uniwersytetach, akademikach, szpitalach, zakładach karnych.

Wędrówka symboli poprzedza wielkie wydarzenie, jakim będą 31. Światowe Dni Młodzieży odbędą się w dniach 26 lipca – 31 lipca 2016 roku w Krakowie z udziałem papieża Franciszka. Informację taką podał papież Franciszek podczas Mszy Świętej kończącej 28. Światowe Dni Młodzieży w Rio de Janeiro w Brazylii. Na Placu św. Piotra, 13 kwietnia 2014 r., w Niedzielę Palmową, brazylijska młodzież w obecności papieża Franciszka przekazała Krzyż Światowych Dni Młodzieży i Ikonę Matki Bożej reprezentantom Polski. Od tej pory symbole ŚDM peregrynują kolejno po polskich diecezjach.

Peregrynacja symboli Światowych Dni Młodzieży w diecezji sandomierskiej rozpoczęła się 19 kwietnia 2015 roku. Na Świętym Krzyżu przywitali je młodzi ludzie z terenu całej diecezji. Peregrynacja Symboli ŚDM w naszym dekanacie w Stalowej Woli w Diecezji Sandomierskiej miała miejsce w sobotę i niedzielę, 25 i 26 kwietnia 2015 roku. W naszym parafialnym i klasztornym kościele Braci Mniejszych Kapucynów w Stalowej Woli - Rozwadowie symbole zostały przekazane z parafii Przenajświętszej Trójcy Księży Michalitów w Stalowej Woli, w niedzielę 26 kwietnia 2015 roku, w godzinach od 13.00 do 14.50. W czasie modlitewnego czuwania uczestniczyło wielu młodych ludzi adorując Krzyż i ikonę Matki Bożej, śpiewając pieśni i czcząc symbole. Peregrynacja symboli Światowych Dni Młodzieży w naszej świątyni miała w sobie wielką nadzieję, że bardziej pobudzi młodzież do myślenia o Panu Bogu, obudzi wiarę u tych, których wiara jest uśpiona oraz przyczyni się do lepszego przygotowania i liczniejszego udziału i zaangażowania w 31. Światowych Dniach Młodych w lipcu 2016 roku w Krakowie.

br. Robert Krawiec OFMCap

BYTOMSKA GRUPA MODLITWY ŚW. OJCA PIO

W dniach od 24 do 26 kwietnia 2015 roku członkowie bytomskiej Grupy Modlitwy św. Ojca Pio przeżywali swoje dni skupienia. Miały one miejsce w Szczyrku. Gościli nas w swoim domu państwo Krystyna i Lucjan Zającowie.

Msze święte odbywały się w Sanktuarium Matki Bożej Szczyrkowskiej Wspomożycielki i Pani Beskidów, którym od 1938 roku opiekują się księża Salezjanie. Do godności sanktuarium kościół został podniesiony w 1994 roku – w setną rocznicę miejscowych objawień maryjnych. Koronacji obrazu Matki Bożej Szczyrkowskiej dokonał w roku 2008 ks. kard. Stanisław Dziwisz. Obecny rok przeżywany jest w Sanktuarium pod znakiem 200 rocznicy urodzin św. Jana Bosko – założyciela Rodziny Salezjańskiej.

Brat Mirosław Dudzis, duchowy opiekun bytomskiej grupy, przewodniczył codziennej modlitwie brewiarzowej, a także wprowadzał do modlitwy myślnej. Rano nie zabrakło Godzinek ku czci Niepokalanego Poczęcia NMP; o godzinie 15.00 wszyscy zbierali się na Koronkę do Miłosierdzia Bożego z rozważaniami z Dzienniczka św. siostry Faustyny, a wieczorem na różaniec. Dzięki

transmisjom telewizyjnym grupa brała udział w Apelu Jasnogórskim w Kaplicy Cudownego Obrazu w Częstochowie oraz w niedzielnej południowej modlitwie Regina Coeli z papieżem Franciszkiem.

Czas bardzo szybko mijał. Nie spędzano go jednak tylko i wyłącznie na modlitwie. Były też chwile rekreacji i rozrywki – sympatyczne rozmowy, dobra kawa, pyszne ciasto, smakowite lody, wspólne śpiewanie przy kominku oraz wyborna sobotnia biesiada przy ognisku z akompaniamentem akordeonu.

Bogu niech będą dzięki za ten piękny, radosny i modlitewny czas w Szczyrku!

Irena

ŚWIĘCENIA PREZBITERATU I DIAKONATU

16 maja 2015 roku w krakowskim kościele Braci Mniejszych Kapucynów przy ul. Loretańskiej miały miejsce święcenia diakonatu i prezbiteratu.

Do swojej służby Chrystus wybrał siedmiu braci. Z rąk księdza bp. Jana Zająca święcenia prezbiteratu otrzymali: br. Robert Miller, br. Piotr Kowalski, br. Artur Kubicz, br. Konrad Baran i br. Mateusz Magiera. Z kolei święcenia diakonatu przyjęli: br. Artur Władek oraz br. Piotr Kucharzewski.

Na uroczystości obecny był Zarząd Prowincji Krakowskiej i Seminarium oraz bracia kapucyni z placówek w Polsce i za granicą.

Sakrament święceń bierze swój początek z Ostatniej Wieczerzy, jaką spożył Jezus Chrystus ze swoimi Apostołami w Wieczerniku w Wielki Czwartek. W czasie tej uczty, która jest pierwowzorem mszy świętej, Chrystus pozostawił uczniom rodzaj testamentu, jakim były słowa: „To czyńcie na moją pamiątkę".

JUBILEUSZ W BYTOMIU

W niedzielę, 3 maja 2015 roku, w parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Bytomiu uroczyście obchodzone było 25-lecie służby kapłańskiej kapucyna, brata Zbigniewa Kołodziejczyka.

O oprawę muzyczną zadbała siostra organistka, Patrycja, we współpracy ze scholami dziecięcą oraz młodzieżową, a także z dziećmi z Koszęcina pod batutą p. Stanisława Hajdy i z zaprzyjaźnionymi muzykami.

Po Mszy świętej odbyła się agapa dla wszystkich oraz obiad w salkach domu katechetycznego. Nie zabrakło kawy misyjnej, ciast, waty cukrowej, popcornu, lodów, a na koniec dnia rozpalono grilla.

Bracia Mniejsi Kapucyni z Bytomia

MSZA PRYMICYJNA

21 maja 2015 roku pięciu neoprezbiterów Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej koncelebrowało Mszę prymicyjną w kościele pw. Zwiastowania NMP w Krakowie.

W uroczystej procesji rozpoczynającej Eucharystię nowo wyświęceni kapłani, czyli br. Robert Miller, br. Piotr Kowalski, br. Artur Kubicz, br. Konrad Baran i br. Mateusz Magiera, weszli do świątyni. Zostali tam uroczyście powitani przez gwardiana wspólnoty zakonnej, br. Jerzego Urama OFMCap. Na koniec mszy neoprezbiterzy wygłosili słowa wdzięczności i udzielili uroczystego błogosławieństwa kapłanom, braciom oraz siostrom zakonnym, członkom III Zakonu Świeckich, Młodzieży Franciszkańskiej Tau i Wspólnocie Franciszkańskiej Tau, a także pozostałym zebranym.

br. Grzegorz Dziedzic OFMCap

PIELGRZYMKA DZIECI PIERWSZOKOMUNIJNYCH

W sobotę 16 maja 2015 roku o godz. 8.00 wyruszyła pielgrzymka autokarowa dzieci, które przyjęły I Komunię Świętą, z Bytomia do Sanktuarium Matki Bożej Leśniowskiej — patronki rodzin. W atmosferze modlitwy i radości dzieci dziękowały Panu Bogu za dar przyjętego sakramentu i opiekę nad rodzinami. Wszystkich bliskich oraz parafian powierzono matczynej trosce.

Po Eucharystii był czas na grilla i zabawy. Pielgrzymce towarzyszyła piękna pogoda.

br. Krzysztof Andryszkiewicz OFMCap

CECOC W RUMUNII

Miasto Roman w Rumunii było miejscem zwyczajnego spotkania konferencji CECOC w dniach od 1 do 5 czerwca 2015 roku. Konferencja Kapucynów Europy Środkowo-Wschodniej (CECOC — Conferentia Europae Centro-Orientalis Capuccinorum) poza kwestiami poruszanymi jak zawsze (czyli wymiana doświadczeń ostatniego czasu, dzielenie się ważnymi wydarzeniami w prowincjach itp.) podjęła następujące zagadnienia:

• Projekt Europa — międzynarodowe wspólnoty w ważnych miastach Europy;

• ostatnie dwa listy Ministra Generalnego o tożsamości oraz o powołaniu brata zakonnego;

• wybór delegatów na najbliższą VIII Plenarną Radę Zakonu dotyczącą łaski pracy; zostali nimi: br. Bonaventura Zmatek ze Słowacji oraz br. Henryk Cisowski z Prowincji Krakowskiej;

• rewizja statutu konferencji i dostosowanie go do odnowionego tekstu Konstytucji Braci Mniejszych Kapucynów;

• spotkanie postnowicjuszy CECOC, które odbędzie się w Pradze w 2016 roku.

Jak zawsze obecny na Konferencji Wikariusz Generalny, br. Štefan Kožuch, przekazał zgromadzonym bieżące informacje ze strony zarządu generalnego Zakonu.

Tłumaczem podczas zjazdu był br. Grzegorz Skrzela OFMCap z Kustodii Bułgarii.

Podczas spotkania bracia mieli również okazję zapoznać się z historią obecności Kapucynów w Rumunii oraz odwiedzić wspólnoty w Roman i Onesti, gdzie znajdują się relikwie błogosławionego Jeremiasza z Wołoszczyzny. Uczestnicy zjazdu zostali także zaproszeni do zwiedzenia prawosławnego klasztoru żeńskiego w Bogdanie.

Bezprecedensowym jak dotąd wydarzeniem w czasie Konferencji był rozegrany mecz piłki nożnej w składzie: drużyna CECOC contra kapucyńscy studenci teologii z Rumunii. Pomimo miażdżącej przewagi wiekowej i kondycji sportowej ze strony młodych braci, mecz zakończył się wynikiem jedynie 6 do 5 dla studentów teologii. Zapraszamy do obejrzenia dwuminutowego filmu pt. „Zwyciężyć za wszelką cenę" — prezentującego zmagania sportowe.

br. Paweł Teperski OFMCap – Sekretarz CECOC

PIERWSZA KOMUNIA W UŻHORODZIE

11 czerwca o godz. 18.00 biskup Milan Szaszik, ordynariusz mukaczewskiej diecezji grekokatolickiej, w cerkwi Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej, przy klasztorze Ofiarowania Pańskiego w Użhorodzie, sprawował pontyfikalną (archijerejską) liturgię. Podczas tej uroczystości dwoje dzieci z kapucyńskiej parafii przyjęło Pierwszą Komunię Świętą. Po liturgii, na placu przed cerkwią, biskup poświęcił krzyż na kopułę świątyni. Nieprzypadkowo na krzyżu są wykute litery IC-XC-NI-KA (skrót: Jezus Chrystus Zwycięzca), które zawsze znajdują się na hostii w liturgii bizantyjskiej.

Dla braci kapucynów i formującej się parafii była to wspólnototwórcza, rodzinna uroczystość.

Bracia Mniejsi Kapucyni z Użhorodu

KURS ALFA PO RAZ 30!

Alfa to kurs dla każdego, kto tylko chce dowiedzieć się czegoś o chrześcijaństwie, pogłębić swoją wiarę, rozwiać wątpliwości lub podzielić się swoim doświadczeniem obecności Boga z innymi. Zarówno osoby, które nic nie wiedzą o Jezusie, jak i te, które Go znają, mają możliwość odkrywania na nowo Jego miłości. Mogą odnaleźć odpowiedzi na najbardziej nurtujące życiowe pytania.

8 czerwca 2015 roku w kapucyńskiej parafii pw. św. Augustyna we Wrocławiu zakończyła się trzydziesta już edycja Kursu Alfa. Obecny oraz wszystkie poprzednie poprowadzone zostały przez wspólnotę charyzmatyczną Dom Boży. Opiekę duszpasterską sprawował br. Michał Draus OFMCap. Warto wspomnieć, że wspólnota Dom Boży prowadziła jednocześnie Kursy Alfa w parafii pw. Najświętszego Zbawiciela we Wrocławiu-Wojszycach, w parafii pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Wałbrzychu oraz w parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Bagnie.

Kurs Alfa obejmuje 10 cotygodniowych spotkań. Rozpoczyna się uroczystą kolacją, na której jest przedstawiana idea kursu. Cotygodniowe spotkania zaczynają się od wspólnego posiłku, aby zregenerować swoje siły po całym dniu zajęć i chwilę odpocząć przed zajęciami kursu. W tym czasie można również bliżej poznać innych uczestników. Po posiłku jest wykład, następnie przerwa na kawę i ciastko i wreszcie spotkanie w małej grupie – najbardziej cenione przez uczestników. Podczas niego można porozmawiać, zapytać o wszystko i wyjaśniać swoje wątpliwości, dzielić się swoim doświadczeniem lub przedyskutować interesujący problem. Można również tylko słuchać, bez konieczności mówienia. Każdy uczestnik wnosi do grupy nowe spojrzenie na rozważane zagadneinia i to jest cenne.

Kurs Alfa to dobra okazja na oderwanie się od codziennego pośpiechu, na refleksję i poświęcenie uwagi swojemu życiu, swoim emocjom i sprawom. Kursy Alfa organizowane w naszej parafii są darmowe (kolacje i materiały duszpasterskie również).

Bracia Mniejsi Kapucyni z Wrocławia

ZAKOŃCZENIE ROKU AKADEMICKIEGO

Wszystko ma swój początek i koniec. Parafrazując Koheleta, można powiedzieć, że tak jak jest czas rodzenia i umierania, tak jest czas studiów i czas odpoczynku, czas zdobywania wiedzy i czas wykorzystywania jej w sposób praktyczny.

Dnia 27 czerwca 2015 roku bracia kapucyni zamknęli kolejny okres formacyjny w Postnowicjacie i kapucyńskim Wyższym Seminarium Duchownym. Świętowanie zakończenia roku akademickiego rozpoczęło się Eucharystią, którą celebrował br. Tomasz Żak, Minister Prowincjalny , a słowo na niej wygłosił br. Jerzy Pająk, ojciec duchowy Postnowicjatu. Później, na wspólnej modlitwie, bracia dziękowali Bogu za minione dwa semestry oraz polecali Mu rozpoczynający się czas przerwy wakacyjnej. Następnie odbyła się agapa, w trakcie której kontynuowane było braterskie świętowanie.

Bracia postnowicjusze i seminarzyści dziękują wszystkim wykładowcom i formatorom, którzy w minionym roku prowadzili ich przez arkany wiedzy i życia duchowego.

Za cały rok Bogu niech będą dzięki!

br. Piotr Podoba OFMCap

WAKACJE POSTNOWICJUSZA

W jednym z ostatnich artykułów opisane zostało zakończenie roku akademicko – formacyjnego w Postnowicjacie i we Wyższym Seminarium Duchowym Kapucynów w Krakowie. Teraz przyszła kolej, by przyjrzeć się, jak Bracia z formacji początkowej spędzają wakacje. Przykładem mogą być rekolekcje pod nazwą *Rivotorto*, które odbyły się w dniach 29 VI do 10 VII 2015r. w malowniczej Miejscowości Łomnica Zdrój niedaleko Nowego Sącza.

Nazwa Rivotorto nawiązuje do miejscowości oddalonej o 3 km od Asyżu, gdzie św. Franciszek mieszkał wraz ze swoimi Braćmi. Tu modlił się, pracował i z tego swoistego miejsca odosobnienia wyruszał do Asyżu dla głoszenia pokuty, niesienia pomocy ubogim oraz zbierania jałmużny. To tu prawdopodobnie zostały ułożone pierwsze zasady życia Braci Mniejszych.

Również pustelnia *Rivotorto* w Łomnicy Zdrój oddalona jest o kilka kilometrów od wioski. Podczas trwania rekolekcji Bracia zamieszkują prostą, starą bacówkę, gdzie przed laty zamykano na noc owce. Dziś stanowi ona miejsce wyciszenia i modlitwy dla kolejnych pokoleń młodych kapucynów.

Każdy dzień zaczyna się od liturgicznej modlitwy Kościoła – Jutrzni. Tuż po niej przychodzi czas na medytację Słowa Bożego i najważniejsze wydarzenie dnia – Eucharystię. Od zakończenia Eucharystii, aż do południa, trwa adoracja Ciała Jezusowego, którą kończy Godzina Czytań, Modlitwa w ciągu dnia i błogosławieństwo eucharystyczne. Po nich nadchodzi czas na obiad, a po nim na prace ręczne. Tych ostatnich jest całkiem sporo, gdyż warunki życiowe na *Rivotorto* są istnie spartańskie. Brak wody bieżącej zastępuje oddalone o 50 metrów źródło, z którego kilkakrotnie w ciągu dnia należy donosić wodę. Brak gazu zastępuje ognisko i kuchnia polowa, dla której trzeba przygotować opał. Gdy do tego dodamy zmywanie, sprzątanie, toaletę osobistą i pranie – czasu wolnego pozostaje niewiele. Dodatkowo każdego ranka dwóch Braci udaje się do wsi, by pomagać ludziom we wszelkich pracach w domach, zagrodach i na polach. Jest to dobra okazja, by głosić Dobrą Nowinę o miłości Boga do człowieka.

Wieczorem cała brać gromadzi się na modlitwie Nieszporów i na dzieleniu się refleksją nad dokumentami związanymi z naszą kapucyńską reformą. Po nich przychodzi pora na kolację, a następnie na dzielenie się doświadczeniem Bożego działania w życiu każdego z Braci. Każdy dzień kończy i podsumowuje wspólna Kompleta.

Nie sposób w tym krótkim artykule opisać, jak wielkie i wspaniałe rzeczy mają miejsce podczas rekolekcji *Rivotorto*, jak Pan Bóg mówi do serc i jak przemienia wnętrza. Mam jednak nadzieję, że każdy, kto czyta ten artykuł, zechce uczynić z rozpoczynającego się czasu wakacji wielką przygodę życia z Bogiem.

br. Ryszard Dorda OFMCap

WOŁCZYN - DZIEŃ PRZYJAZDU

Każde spotkanie wołczyńskie to zatrzymanie się przy jakiejś tajemnicy chrześcijańskiej. Przez ostatnie dwa lata zgłębialiśmy dwie cnoty teologalne – wiarę i nadzieję. W tym roku przyszła kolej na królową cnót – miłość. Św. Paweł w Pierwszym Liście do Koryntian napisał: Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość – te trzy: z nich zaś największa jest miłość (1Kor 13, 13). Dlatego tegoroczny „Wołczyn" opatrzony hasłem *Trwaj w Miłości* poprowadzi nas w głąb tajemnicy największej z cnót.

Motto dnia inicjującego Spotkanie Młodych w Wołczynie brzmiało: *Miłość, której szukam*. A rozpoczęto klasycznie od rejestracji uczestników. Obecnie wołczyńska wspólnota młodych liczy sobie ponad 800 członków. Zanim jednak nastąpiło oficjalne rozpoczęcie festiwalu, dla zwolenników formy aktywnego wypoczynku nie zabrakło *popołudniowego tańcowania* pod białym namiotem.

Oficjalnego otwarcia festiwalu w anielskim stylu dokonali: Bracia Kapucyni wraz z Burmistrzem Wołczyna Janem Leszkiem Wiąckiem. Na dobry początek zagrał dla nas zespół muzyki reggae BONGOSTAN. Chętni mogli też spotkać się z bratem Michałem Ferencem, który podczas mini konferencji – *Twardy orzech do zgryzienia*, odpowiadał na trudne pytania rodzące się w sercach uczestników festiwalu. Na zakończenie dnia wszyscy zgromadzili się na nabożeństwie tematycznym – *Bóg jest miłością*, które poprowadził brat Łukasz Kopeć. Była to dobra okazja, aby Bogu samemu powierzyć ten czas Spotkania Młodych i prosić Go, by kruszył twarde serca i uzdrawiał swoją miłością. Podczas nabożeństwa każdy otrzymał pamiątkową bransoletkę z sentencją GOD IS LOVE.

br. Mateusz Magiera OFMCap

WOŁCZYŃSKI WTOREK

Pierwszy pełny dzień Spotkania Młodych trwał pod hasłem: *Miłość, której doświadczam*. Na dobry początek wszyscy zgromadzili się na wspólnej modlitwie liturgicznej — Jutrzni. A ponieważ nie tylko duch potrzebuje strawy, ale również ciało, nie zabrakło w następnej kolejności śniadania. Jak to drzewiej na spotkaniach wołczyńskich bywało, każdy mógł otrzymać bułkę i herbatę, a co ponad to — z własnych już zapasów pochodziło. Jako że modlitwy nigdy za wiele, po porannym śniadaniowaniu nastąpiło modlitewne wprowadzenie w dzień pełen przygód.

W centralnym punkcie tego dnia znajdowała się Eucharystia, której przewodniczył i homilię wygłosił ks. Marcin Hałas, kapłan Diecezji Bielsko – Żywieckiej. Ksiądz Marcin to wielki człowiek, nie tylko ze względu na 2 metry i 2 centymetry wzrostu, ale dzięki swojej otwartości i służbie młodym ludziom na naszym spotkaniu.

Wołczyński wtorek obfitował również w ciekawe spotkania i świadectwa. Przed południem konferencję pt.: *Ile kosztuje Boża miłość?* wygłosił rozmiłowany w Słowie Bożym o. Michał Legan - Paulin. Natomiast po południu swoim doświadczeniem Bożej miłości podzielił się rapując Arkadiusz Zbozień, znany we wszystkich czterech stronach świata jako ARKADIO. Nie mogło zabraknąć też spotkania z fantastycznymi ludźmi w małych grupach prowadzonych przez starannie wyselekcjonowanych i przygotowanych animatorów.

Wieczorną porą wspólnota Młodzieży Franciszkańskiej Tau zgromadziła uczestników na wspólnym grillowaniu, które było jeszcze jedną dobrą okazją do poznania wspaniałych ludzi z naszego otoczenia. Ponieważ Kościół wieczorem modli się Nieszporami, każdy z uczestników mógł dołożyć swoją małą cegiełkę do tej wspólnotowej modlitwy. Po kolacji przyszedł z kolei czas na występ świetnie zapowiadającego się zespołu KAPE-L'a, założonego i obsadzonego w całości przez Braci Postnowicjuszy Krakowskiej Prowincji Kapucynów. Przed tymi ludźmi szeroki świat stoi otworem. Gdzie zagrają następnym razem: Wiedeń? Paryż? Londyn? Nie ważne gdzie, wierni fani i tak pojadą! Dodatkowo tym razem br. Maciej Jabłoński *gryzł twarde orzechy*, czyli odpowiadał na trudne pytania, które każdy mógł zadać w zaproponowanym temacie dyskusji.

Wołczyn to szczególny czas działania Łaski Bożej — mogliśmy przekonać się o tym podczas wieczornego nabożeństwa *Nie lękaj się*, poprowadzonego przez br. Pawła Smołę. Duch głębokiego poruszenia towarzyszył chyba wszystkim, którzy po tej modlitwie udawali się na spoczynek przed kolejnym dniem pełnym wrażeń.

br. Mateusz Magiera OFMCap

WOŁCZYŃSKA ŚRODA

Przyjeżdżając, poszukiwaliśmy miłości, później mieliśmy okazję jej doświadczyć, a w trzecim dniu Spotkania Wołczyńskiego poruszyliśmy temat trudny, ale niesamowicie ważny: doświadczenie kruchości natury ludzkiej w spotkaniu z ogromem Bożej miłości i miłosierdzia. Stąd hasło dnia: *Miłość, której jestem godny*.

Na dobry start — pakiet podstawowy: poranna toaleta, jutrznia, śniadanie i modlitwy wprowadzające w temat, a po nich robiło się już tylko coraz bardziej interesująco. Intrygującą była konferencja br. Rafała Tańskiego *Po drugiej stronie lustra, czyli jak pokochać samego siebie*, w której poruszony został ważki temat przykazana miłości dotyczącego nie tylko bliźnich, ale w pierwszej kolejności nas samych. Po konferencji miała miejsce Uczta Miłości — Msza Święta, której przewodniczył i słowo pokrzepiające kierował do wszystkich Jego Eminencja Łukasz Buzun, biskup pomocniczy diecezji Kaliskiej.

Popołudnie otwarło spotkanie w grupach, podczas którego każdy mógł podzielić się tym, w jaki sposób przeżywa swoją relację miłości z Bogiem. Po kameralnym spotkaniu w wąskim gronie nowych przyjaciół swoim świadectwem o własnej historii zbawienia i Bożym prowadzeniu przez życie podzielił się brat Maciej Jabłoński.

Niesamowicie ważny okazał się wieczór tego dnia, który zainicjowało Nabożeństwo Pojednania przygotowane przez Wspólnotę Jezusa Zmartwychwstałego z Gliwic. Nabożeństwo to wprowadziło wszystkich uczestni-

ków w owocne przeżycie pojednania z Jezusem poprzez Sakrament Pokuty. Szafarzy sakramentu Pojednania w Wołczynie zawsze jest pod dostatkiem, dlatego każdy mógł bez przeszkód doświadczyć uzdrawiającej mocy Bożego przebaczenia. Zatem w nocy wszyscy mogli spać snem sprawiedliwego.

br. Mateusz Magiera OFMCap

WOŁCZYŃSKI CZWARTEK

Nowy dzień przynosi zawsze nowe radości. Trzeci pełny dzień Spotkania Młodych upłynął pod hasłem: *Miłość, którą mogę obdarzać*. Bogaci o doświadczenie Bożej miłości i miłosierdzia, obdarowani Miłością powinniśmy nieść Ją dalej, drugiemu człowiekowi. Jak czynić to bardzo konkretnie, mogliśmy dowiedzieć się od zaproszonych gości:

Gość nr jeden:

Jezus Chrystus – przyszedł podczas Eucharystii w swoim Ciele, Krwi, Słowie, a także przychodził do nas nieustannie w drugim człowieku. Ukazał, jaką moc ma miłość, która nie cofnie się przed niczym, aby dać prawdziwe i wieczne szczęście wszystkim ludziom. Dzięki ofierze Mszy Świętej, której przewodniczył, oraz słowu, które do nas skierował ks. Mateusz Buczma, Jezus dał nam siłę, by jak On dzielić się miłością ze wszystkimi bez wyjątku.

Kolejni goście:

Beata i Marcin Mądrzy wraz z małym Franciszkiem – podzielili się tym, jak wspaniała jest miłość małżeńska i rodzicielska oraz jak Bóg ubogaca wspólnotę małżonków. Br. Piotr Kuczaj, Anna Seredyńska, s. Teresa Pawlak i Angie z Argentyny podczas panelu dyskusyjnego prowadzonego przez br. Macieja Jabłońskiego opowiadali o swoich spotkaniach z ludźmi chorymi, cierpiącymi, bezdomnymi. Dzielili się swoim doświadczeniem działania Boga przez ludzi najuboższych i Jego obecnością w nich samych.

Nie zabrakło naturalnie czasu na wspólnotową modlitwę liturgiczną Jutrznią oraz Nieszporami, a także na spotkania w grupach oraz odpowiadania na trudne pytania, nad którymi tego dnia pochylił się brat Konrad Baran. Odbyły również dwa niecodzienne wydarzenia: popołudniowe tańcowanie pod białym namiotem oraz prezentacja różnych żeńskich wspólnot zakonnych. Jeżeli ktoś odczuwa powołanie inne niż małżeńskie, miał dobrą okazję, by skonfrontować głos Bożego wezwania z różnymi charyzmatami zakonnymi, jakimi Bóg obdarzył Kościół.

Wyjątkowymi zdarzeniami były również: Koncert zespołu NEW LIFE'm i PRZYJACIELE, wprowadzający wołczyńskich festiwalowiczów w uwielbienie Jedynego Boga, oraz zamykające dzień nabożeństwo *Ty czyń podobnie*, przygotowane przez wspólnotę Młodzieży Franciszkańskiej Tau pod egidą br. Grzegorza Dudka. Podczas nabożeństwa kapłani, na wzór Jezusa Chrystusa, obmyli każdemu z czetników nogi. Ten gest miłości jest zaproszeniem do wzajemnej służby i otwarcia się na drugiego człowieka.

br. Mateusz Magiera OFMCap

WOŁCZYŃSKI PIĄTEK

Dobry dzień, to dzień powierzony Bogu, na przykład na Jutrzni lub innej modlitwie. Toteż kolejny dzień wołczyńskiego Spotkania, przeżywany pod hasłem *Miłość, którą wyznaję*, powierzyliśmy na porannej modlitwie Bożej Opatrzności.

Dobry dzień, to również dzień zaczęty od dobrego słowa, dlatego na Wołczyn zawitał o. Adam Szustak, dominikanin, który w konferencji pt. *Kochać Boga nade wszystko* przedstawił nam jak wspaniałe i zadziwiające może być działanie miłości Boga w człowieku. Wołczyński piątek w ogóle obfitował w spotkania z ciekawymi ludźmi. Jak wiadomo, pod latarnią bywa najciemniej, stąd przedpołudniowe spotkanie w grupach po raz kolejny upłynęło na poznawaniu siebie nawzajem i uzmysłowiło nam, jak wspaniałych ludzi mamy wokół siebie na co dzień, nawet gdy ich nie zauważamy. Po południu odbyła się pod białym namiotem prezentacja wspólnot i ruchów katolickich, podczas której można było znaleźć pomysł na swoje miejsce we wspólnocie Kościoła. W godzinie miłosierdzia nie mogło zabraknąć Koronki do Bożego Miłosierdzia, a po

niej o *bezcennej codzienności* opowiedział nam aktor Dariusz Kowalski.

Piątkowa Eucharystia sprawowana była przez pięciu kapucynów neoprezbiterów: br. Roberta Millera, br. Piotra Kowalskiego, br. Artura Kubicza, br. Konrada Barana i br. Mateusza Magierę, którzy 16 maja bieżącego roku, z rąk księdza biskupa Andrzeja Zająca, przyjęli święcenia prezbiteratu; a także przez neoprezbitera Izajasza Drzenieka brata mniejszego z Katowic - Panewnik. Homilię na tej uroczystej Mszy wygłosił brat Robert Kozłowski, a na zakończenie bracia neoprezbiterzy udzielili każdemu z uczestników specjalnego, indywidualnego błogosławieństwa. Po Eucharystii rozegrany został mecz piłki nożnej *kapucyni contra reszta świata*, zakończony wynikiem 3:2 dla brązowych habitów.

Wieczorem tego upalnego dnia GOSPEL VOICE CHOIR uraczył nas koncertem uwielbienia. Nie zapomniano oczywiście o akcji *Twardy orzech do zgryzienia* — tym razem z trudnymi kwestiami zmierzyła się Pani Maria Jukna. Na zakończenie dnia odbyło się jeszcze nabożeństwo *Kochaj i rób, co chcesz* poprowadzone przez br. Artura Kubicza, podczas którego każdy z uczestników otrzymał Pismo Święte - przesłanie o miłości Boga do człowieka. Po nabożeństwie rozpoczęła się już ostatnia spotkaniowa noc…

br. Mateusz Magiera OFMCap

WOŁCZYN - DZIEŃ ZAKOŃCZENIA

Niestety wszystko co dobre szybko się kończy… Lecz dzięki tej prawidłowości lepiej doceniamy w naszym życiu wartościowe chwile. Ostatni, wyjazdowy dzień „Wołczyna" przeżywany był pod hasłem *Miłość, która promieniuje*. Rozpoczął się on jak zwykle: poranną toaletą, Jutrznią, śniadaniem i modlitwą. Tuż po porannym wprowadzeniu miała miejsce kończąca Spotkanie Młodych Eucharystia, którą celebrował br. Tomasz Żak, Minister Prowincjalny Krakowskiej Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. Homilię wygłosił główny organizator Spotkania Młodych w Wołczynie, br. Bogumił Kusiak. Po mszy świętej nadszedł czas na ostatni punkt programu 22 Spotkania Młodych w Wołczynie — uroczyste rozesłanie wszystkich uczestników z zachętą, by nieśli Bożą Miłość światu.

A co z Wołczynem 2016? Pewien człowiek kochający młodzież i zatroskany o ich życie duchowe, prawdziwą wolność i rozwój osobisty zaprosił młode pokolenia całego świata, aby od 26 do 31 lipca 2016 r. zgromadzili się w Krakowie. Tym człowiekiem jest Ojciec Święty Franciszek, który wzywa nas na Światowe Dni Młodzieży. Również my, kapucyni, włączamy się w to wielkie i wspaniałe dzieło Kościoła i zapraszamy na Spotkanie Młodych do Krakowa. Z tego względu nie organizujemy w 2016 roku Spotkania Młodych w Wołczynie, ale zachęcamy, by wziąć ze sobą wołczyńskiego ducha radości i otwartości na Boże działanie na ŚDM. Młodzi ze spotkania w Wołczynie, czy będziecie w lipcu 2016 r. w Krakowie? Będziemy!

br. Mateusz Magiera OFMCap

JOHN BASHOBORA W NOWEJ SOLI

Bracia z Nowej Soli gościli w swojej parafii charyzmatycznego o. Johna Bashobora z Ugandy, który poprowadził trzydniowe rekolekcje. Spotkanie z charyzmatycznym kapłanem z Afryki odbyło się w dniach 11 – 13 sierpnia br. w hali sportowej „Elektryk". Wydarzenie to wpisało się w obchody Roku Życia Konsekrowanego oraz 70 rocznicę objęcia przez kapucynów parafii św. Antoniego.

O. John Baptist Bashobora jest znanym w świecie rekolekcjonistą i prowadzącym charyzmatyczne spotkania modlitewne. Urodził się 5 grudnia 1946 roku w Ugandzie. Święcenia kapłańskie przyjął w 1972 r., po czym został wysłany na studia do Rzymu, gdzie uzyskał doktorat z teologii duchowości oraz magisterium z psychologii. W Rzymie również przyłączył się do wspólnoty odnowy charyzmatycznej.

Obecnie jest diecezjalnym koordynatorem Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej w archidiecezji Mbarara w Ugandzie oraz członkiem Narodowego Stowarzyszenia Modlitwy Wstawienniczej. O. Bashobora jest znany w całym kraju jako ksiądz o silnej posłudze ewangelizacyjnej, a także jako osoba, która troszczy się o ubogich, sieroty i chorych.

Jego wiara w żywą i realną obecność Jezusa w naszych sercach przyciąga do niego wielu ludzi szukających Boga. Na jego modlitwę Bóg odpowiada pełnym mocy działaniem w ciałach, duszach i umysłach ludzi. O. John jest nieustannie zanurzony w obecności Boga i napełniony Duchem Świętym, otrzymał potężne namaszczenie do służby w Kościele. W wielkiej pokorze posługuje wieloma charyzmatami, głosi rekolekcje ewangelizacyjne w wielu krajach świata, otwartym sercem odpowiada na każdą prośbę o modlitwę wstawienniczą.

Po raz pierwszy o.John przyjechał do Polski w roku 2007. Od tego czasu jest bardzo często zapraszany. Wszędzie, gdzie przyjeżdża, głosi Jezusa i prowadzi ludzi do nawiązania z Nim osobistej relacji poprzez modlitwę w Duchu Świętym. Jego głoszeniu bardzo często towarzyszą liczne nawrócenia i uzdrowienia, zarówno duchowe jak i fizyczne, a także uwolnienia. W swojej ojczyźnie zajmuje się również działalnością charytatywną. Fundacja O.Johna „Father Bash Fundation" obecnie zajmuje się prawie 6 tysiącami dzieci. W większości są to sieroty, których rodzice zginęli podczas wojny lub zmarli na AIDS, ale są też dzieci porzucone. Ojciec John zapewnia im utrzymanie, opłaca czesne w szkołach. Bierze pełną opiekę nad sierotami, którym zapewnia zakwaterowanie, jedzenie i ubrania. Opieka ta trwa do momentu, aż wychowankowie zdobędą pracę po szkole. Otworzył kilka szkół i prowadzi je przy pomocy swojej fundacji, buduje sierocińce. Fundacja wybudowała również szpital.

OGÓLNOROSYJSKIE SPOTKANIE MŁODZIEŻY

„Błogosławieni czystego serca" pod takim tytułem w dniach od 6 do 9 sierpnia 2015 r. w Nowosybirksu miało miejsce VII Ogólnorosyjskie Spotkanie Młodzieży. Uczestniczyło w nim 260 osób ze wszystkich 4 diecezji Rosji. W ramach spotkania młodzież codziennie uczestniczyła w Eucharystii, konferencjach oraz spotkaniach w grupach. Było wszystko zarówno dla ciała jak i dla ducha. Liturgia pokutna przygotowała młodych do spowiedzi, praca i spotkania w grupach były momentem dzielenia się i rozmawiania o wierze – zarówno o radościach jak i trudnościach, zaś zajęcia sportowe były czasem odkrywania wspólnoty w sportowych zmaganiach.

W spotkaniu uczestniczyli wszyscy biskupi z czterech diecezji Rosji: Abp Paolo Pezzi – archidiecezja moskiewska; bp Clemens Pickel – diecezja saratowska, bp Joseph Wert – diecezja nowosybirska oraz bp Kiril Klimowicz – diecezja irkucka. W spotkaniu uczestniczył również bp Tadeusz Peta z Kazachstanu wraz z młodzieżą, oraz parunastu osobowa grupa młodzieży z Niemiec – dlatego można powiedzieć, że spotkanie miało również charakter międzynarodowy.

Młodzież była zakwaterowana w ośrodku wypoczynkowym „Neptun" znajdującym się nad Zalewem Obskim. Komary dawały się wszystkim we znaki, nie udało im się jednak wyssać radości, którą miała w sobie młodzież. W czasie spotkania nie zabrakło momentów wspólnych zabaw, spotkań i nawiązywania nowych znajomości. Niektórzy uczestnicy, aby przybyć na spotkanie pokonywali do 5 tysięcy kilometrów drogi, co zajmowało im do czterech dni drogi w jedną stronę.

Spotkanie rozpoczęło się w dniu Przemienienia Pańskiego 6 sierpnia – uroczystą Eucharystią w Katedrze w Nowosybirsku, która to diecezja jest pod wezwaniem właśnie Przemienienia Pańskiego. Eucharystia kończąca spotkanie miała również miejsce w katedrze i w jej trakcie jeden z seminarzystów – Anton – otrzymał z rąk biskupa strój duchowny – sutannę, rozpoczynając tym samym kolejny etap formacji przygotowawczej do przyjęcia święceń kapłańskich.

W spotkaniu uczestniczyli również bracia kapucyni z woroneskiej wspólnoty – Wiktor Deszuk i Paweł Teperski oraz aspirant życia kapucyńskiego - Anar Chudujew.

„Byłem wdzięczny Bogu za to spotkanie – mówi brat Paweł, kapucyn – w Rosji jesteśmy rozproszeni na całym obszarze kraju, dzielą nas tysiące kilometrów, a takie

spotkanie, to możliwość spotkania młodzieży z różnych krańców kraju, spotkania również różnych kultur. Dla nas duchowieństwa, to też szansa wymiany doświadczeń, spotkania z siostrami zakonnymi. Byłem poruszony postawą biskupów. Wszyscy oni uczestniczyli w całości spotkania, siedzieli wspólnie z młodzieżą na konferencjach, spożywaliśmy wszyscy razem posiłki. Młodzież miała wspaniałą możliwość, by podchodzić, rozmawiać z biskupami. Powiedziałbym że, episkopat Rosji cechuje swego rodzaju bezpośredniość i prostota w kontaktach z ludźmi. Można naprawdę doświadczyć, że Kościół to nie hierarchia, a wspólnota wierzących, gdzie wszyscy jesteśmy braćmi i siostrami."

W ramach spotkania praktykowali uczestnicy kursu video-reporterów, młodych, którzy szkolili swe umiejętności w filmowaniu oraz przygotowywaniu materiału video. Kurs prowadził br. Paweł Teperski OFMCap wraz z Katolickim Studio Kana.

Młodzież rozstawała się mając nadzieję na kolejne wspólne spotkanie w Krakowie w 2016 roku w ramach Ogólnoświatowego Dnia Młodzieży.

Bracia Mniejsi Kapucyni z Woroneża

BÓG W KADRZE OBIEKTYWU

Powierzchnia Rosji wynosi 17,5 mln kilometrów kwadratowych – to obszar zajmujący 1/6 lądowej powierzchni ziemi. Na tej przestrzeni funkcjonują 4 diecezje katolickie. Ogromne odległości uniemożliwiają częste kontakty, odwiedziny i wymianę bieżących informacji. Obecnie jednak Internet pozwala przekroczyć nawet tak ogromne odległości jak tysiące kilometrów. Tak zrodziła się idea seminarium video-reporterów katolickich parafii w Federacji Rosyjskiej.

W dniach od 1 do 11 sierpnia 2015 r. w Nowosybirsku, w budynku Kurii diecezjalnej, obyło się seminarium video-reporterów prowadzone przez Katolickie Studio Kana – siostrę Tatjanę MSC i panią Alinę oraz brata Pawła Teperskiego – kapucyna pracującego w Woroneżu. W seminarium uczestniczyło 7 osób z trzech diecezji rosyjskich. Cel, który postawili sobie organizatorzy to, nauczenie młodych ludzi pracy z kamerą video i próbę stworzenia swego rodzaju sieci reporterów katolickich współpracujących ze Studio Kana w tym tak dużym kraju.

Czas i miejsce nie były przypadkowe. To bowiem w Nowosybirsku miało miejsce w dniach od 6 do 9 sierpnia VII Ogólnorosyjskie Spotkanie Katolickiej Młodzieży. Wykorzystując ten moment spotkania, uczestnicy seminarium przybyli parę dni wcześniej do Nowosybirska, oraz zostali parę dni po jego zakończeniu. W czasie trwania seminarium kursanci zapoznali się z następującymi tematami dotyczącymi pracy foto/video:

- podstawy budowy aparatu fotograficznego i kamery video;
- podstawy kadrowania i pracy z kamerą video oraz aparatem fotograficznym;
- szkolenie: Videofilmowanie w kościele podczas uroczystości liturgicznych;
- zapoznanie się z procesem tworzenia materiału filmowego: pisanie scenariusza, praca z dźwiękiem, metody zapisywania dźwięku;
- teoria z zakresu formatów plików video i typu materiałów video: news, reportaż…
- nauka montażu nagranego materiału na przykładzie programu Sony Vegas.

W trakcie spotkania młodzieży, uczestnicy seminarium praktykowali nabyte umiejętności tzn. filmowali spotkanie, konferencje, robili wywiady z gośćmi i młodzieżą oraz zrealizowali fotoreportaż ze spotkania. Celem seminarium bowiem było nie tylko teoretyczne przygotowanie adeptów do pracy z kamerą, ale przede wszystkim konkretne praktykowanie nabytych umiejętności. Szkolenie w sumie obejmowało 68 godzin zajęć teoretycznych połączonych z praktyką.

Można powiedzieć, że seminarium miało charakter międzynarodowy, gdyż wśród prowadzących znajdował się Polak - brak Paweł kapucyn, a wśród uczestników studentka z Kolumbii - Jessica, która obecnie uczy się na fakultecie medycznym w Belgorodzie.

„Większość naszych uczestników po raz pierwszy miało w rękach kamerę video i profesjonalny aparat fotograficzny – mówi brat Paweł Teperski – i byłem zdumiony, w jak szybkim czasie ci młodzi ludzie robili naprawdę poważne postępy w umiejętności posługiwania się tym sprzętem. Widać było jak na dłoni, jak te – używając swego rodzaju obrazu – zamknięte pąki róż, rozwijają się

na naszych oczach, ukazując piękno dotychczas niewidzianego wnętrza."

„To swego rodzaju nowe doświadczenie, które pomogło mi zobaczyć tę rzeczywistość z innej strony, ze strony video reportera" – mówi Nadja z Sankt Petersburga. „Dla nas to bardzo dobre doświadczenie, możliwość zawarcia nowych znajomości oraz nauczenia się wielu nowych umiejętności dotyczących pracy z mediami" – mówią siostry bliźniaczki – Wala i Maria z Nowosybirska uczestniczące w kursie.

Seminarium mogło odbyć się również dzięki wsparciu finansowemu organizacji Renovabis z Niemiec.

Na koniec medialnego szkolenia każdy z uczestników otrzymał z rąk biskupa diecezji nowosybirskiej Józefa Werta certyfikat, który wieńczył okres zmagań video-fotograficznych. Było to pierwsze tego rodzaju seminarium, z pragnieniem kontynuowania tego rodzaju spotkań, w celu wykorzystywania talentów i darów Bożych, które tak hojnie Bóg daruje każdemu.

Zapraszamy do oglądnięcia krótkiego materiału video w języku rosyjskim, przygotowanego przez samych adeptów seminarium pod okiem prowadzących.

Bracia Kapucyni z Woroneża

EUCHARYSTIA I STYGMATY

W okresie wakacyjnym wspólnota Młodzieży Franciszkańskiej Tau przeżywa swoje rekolekcje formacyjne. Zachęcamy do przeczytania notatki z rekolekcji przygotowanej przez jedną z uczestniczek:

Nasza wspólnota MFTau, w dniach 13-21 sierpnia przeżywała III turnus rekolekcji Alwernia. Wspólnie odkrywaliśmy bardzo ważny etap w życiu naszego patrona św. Franciszka - otrzymanie stygmatów, a także otwieraliśmy się na działanie Boga w sakramencie Eucharystii. Poprzez kolejne dni rekolekcji poznawaliśmy wszystkie części Mszy Świętej oraz zgłębialiśmy znaczenie symboli obecnych w Liturgii Najświętszej Ofiary. Wspaniały krajobraz Beskidu Małego sprzyjał kontemplowaniu stworzenia. Dzięki wspólnej wędrówce doceniliśmy piękno przyrody, którego często wcześniej nie dostrzegaliśmy. Spędzony czas zaowocował mnóstwem niezwykłych wspomnień i nowymi przyjaźniami. Rekolekcje były ułożone w taki sposób, aby każdy z nas znalazł chwilę czasu wolnego na indywidualną modlitwę i lekturę Pisma Świętego. Wszystkie momenty rekolekcji przeżywaliśmy bardzo głęboko. Świadectwem doświadczenia działania Bożego w naszym życiu dzieliliśmy się w mniejszych grupach, tzw. Fraterkach.

Jestem wdzięczna Panu Bogu za dar wspólnoty, która każdego dnia pokazuje mi coś nowego o sobie i innych. Myślę, że każdy z nas potrzebuje grupy ludzi, z którymi możemy dzielić się własnym doświadczeniem i relacją z Panem Bogiem oraz wspierać się nawzajem w trudnych momentach. Tak jak św. Franciszek chcę powtarzać „Ty jesteś w pełni bogactwem naszym". Nie tylko moim, ale wspólnoty Kościoła.

Natalia Szczypiorowska

DO CZEGO BÓG MNIE ZAPRASZA?

W dniach 25-29 sierpnia 2015 r., w Domu Rekolekcyjnym im. św. Franciszka z Asyżu w Krakowie-Olszanicy odbył się drugi turnus „Dni rozeznawania powołania". W tym wyjątkowym czasie, spędzonym we wspólnocie braci na modlitwie, rozmyślaniu i rozmowach duchowych, pięciu rekolektantów mogło zmierzyć się z pytaniem o własne powołanie. Jakie jest Boże marzenie o mnie? Do czego Bóg mnie zaprasza? Jaką drogą mam iść przez życie?

Aby uzyskać odpowiedzi na te i tym podobne pytania uczestnicy tych wyjątkowych rekolekcji mieli do dyspozycji cały szereg pomocnych narzędzi, takich jak: wspólna Eucharystia, modlitwa brewiarzowa, konferencje duchowe, medytacje, rozmowy z braćmi i wiele innych. Wzorem św. Franciszka każdy z uczestników mógł na chwilę oderwać się od codziennych obowiązków i zmartwień, by skupiwszy się na Bogu i Jego woli, spojrzeć na własne życie w nowym świetle. Wszystkim uczestnikom życzymy obfitych owoców rekolekcji. Jesteśmy szczerze przekonani, że czas oddany Bogu, to czas najlepiej wykorzystany.

br. Wojciech Czywczyński OFMCap

PÓŁ WIEKU W ZAKONIE

Pół wieku temu ofiarowali całe swoje życie Bogu. Dziś nie tylko są szczęśliwi i pełni wigoru, ale nieustannie i niestrudzenie służą bliźnim. Mowa o dwóch braciach: Bogusławie Piechucie i Ryszardzie Modelskim, którzy świętują swój złoty jubileusz pięćdziesięciu lat życia zakonnego.

Br. Bogusław Piechuta, urodził się 23 listopada 1946r. w Rozwadowie (obecnie dzielnica Stalowej Woli). Nowicjat rozpoczął 30 sierpnia 1964r. a zwieńczył go złożeniem pierwszej profesji zakonnej dnia 31 sierpnia 1965r. Profesję wieczystą złożył w 1969r. a święcenia kapłańskie przyjął w 1971r. W latach osiemdziesiątych ubiegłego wieku aktywny działacz patriotyczny i duszpasterz ludzi pracy. Od 1982r. współpracownik i opiekun podziemnych struktur Solidarności w Krośnie za co był prześladowany przez władze ludowe. Numizmatyk oraz twórca młodzieżowych zespołów wokalno-instrumentalnych. Rozmiłowany w postaci św. Ojca Pio. Zrzesza i prowadzi ludzi zachwyconych życiem i duchowością stygmatyka z Pietrelciny. W chwili obecnej mieszka w Tenczynie i pełni funkcję Asystenta Prowincjalnego Grup Modlitwy św. Ojca Pio.

Br. Ryszard Modelski, urodził się 30 sierpnia 1948r. we Słutowie. Nowicjat rozpoczął 30 sierpnia 1964r. a zwieńczył go złożeniem pierwszej profesji zakonnej dnia 31 sierpnia 1965r. Profesję wieczystą złożył w 1971r.a, święcenia kapłańskie przyjął w 1973r. Ukończył studia licencjackie z misjologii na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. Jako misjonarz pracował w Gwatemali, Kolumbii oraz w Republice Środkowoafrykańskiej. Łącznie na misjach spędził 26 lat. Przez dwie kadencje był prowincjałem Krakowskiej Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. Jest autorem wielu ciekawych publikacji opowiadających o życiu misjonarzy oraz prostych ludzi mieszkających w krajach, w których posługiwał. Od 2014r. pełni funkcję Dyrektora Manufaktury Kapucynów.

br. Mateusz Magiera OFMCap

NOWA STRONA KAPUCYNI.PL

Drodzy Bracia i Przyjaciele,

jak mawiano w starożytności: Tempora mutantur, et nos mutamur in illis (czas się zmienia, a my zmieniamy się razem z nim). Dziś przyszła kolej na zmianę strony kapucyni.pl. Do waszej dyspozycji oddajemy nową wersję naszego kapucyńskiego serwisu. Prostota, przejrzystość oraz lepsza współpraca z urządzeniami mobilnymi to zalety naszego odświeżonego portalu. Mamy nadzieję, że korzystanie z nowej wersji strony będzie dla Was jeszcze bardziej przyjemne i owocne.

Z franciszkańskim pozdrowieniem „Pokój i dobro"

br. Mateusz Magiera OFMCap
Biuro Prasowe Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincja Krakowska

br. Tomasz Wroński OFMCap
Sekretariat do spraw Informacji i Publikacji Prowincjalnych Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincja Warszawska

WAKACJE Z IKONĄ

Zakończyły się swoiste „rekolekcje z ikoną" organizowane przez kapucyńską wspólnotę obrządku bizantyjskiego w Użhorodzie. W dniach 26 lipca – 1 sierpnia, 2–8 sierpnia oraz 10–15 sierpnia odbywały się kolejne turnusy kapucyńskiej szkoły ikonopisania *Eikonon schole*, w których uczestniczyli obywatele Polski, Węgier i Ukrainy.

Modlitwa Jezusowa, Liturgia św. Jana Chryzostoma, konferencje duchowe, wykłady z historii sztuki, wycieczki do okolicznych cerkwi i — przede wszystkim —

40 godzin praktyki ikonopisu, to tylko niektóre z atrakcji, jakie bracia kapucyni przygotowali dla uczestników wakacyjnych kursów *Eikonon schole*.

Zajęcia praktyczne prowadził brat Sergiej Gubicki, przełożony klasztoru w Starym Konstantynowie, który od 10 już lat pisze ikony, a bracia Justyn Rusin oraz Roman Pop dbali o duchowy wymiar kursów.

O specyfice *Eikonon schole* mówi brat Adam Trochimowicz:

— Kapucyńska szkoła ikonopisania to przede wszystkim działalność formacyjna. Dajemy możliwość uczestniczenia w liturgiach bizantyjskich i powoli wprowadzamy w cały kontekst bogatej Tradycji Kościoła Wschodniego. Z początku ludzie nie rozumieją Liturgii, nie rozumieją katechez, a bogactwo znaków ich przytłacza i rozprasza. W takich momentach bardzo pomagają zajęcia ikonopisania. Trudna i wymagająca cierpliwości technika laserunkowa, którą uczy brat Sergiej, pomaga uczestnikom kursów odkrywać swoje ograniczenia i to, że bez modlitwy i pokornego wołania: „Panie Jezu Chryste, Synu Boży, zmiłuj się nade mną, grzesznikiem" nie jest możliwe dokończenie pracy. Takie doświadczenie własnej słabości paradoksalnie otwiera serce dla Ducha Świętego i pozwala uczestnikom kursów nowymi oczyma spoglądać na Jezusa oraz Kościół – Jego Oblubienicę. Po takich duchowych zmaganiach wiele osób chętnie wraca do Użhorodu, by tutaj przeżywać swoje rekolekcje z ikoną.

Bracia Mniejsi Kapucyni z Użhorodu

SIOSTRA ŚMIERĆ W TENCZYNIE

W czwartek, 11 września 2015 r., pochowaliśmy br. Bogusława Piechutę, kapłana naszego Zakonu. Uroczystej Eucharystii pogrzebowej, która zgromadziła wielu żałobników z całej Polski, przewodniczył Ordynariusz Diecezji Sandomierskie jego ekscelencja bp. Krzysztof Nitkiewicz, a homilię wygłosił br. Tomasz Protasiewicz, wikariusz prowincjalny Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej. Po Mszy Świętej odprowadziliśmy ciało zmarłego współbrata na cmentarz, gdzie będzie oczekiwało zmartwychwstania umarłych. Niech w jego drodze na spotkanie z Panem Życia towarzyszy mu nasza modlitwa i wdzięczna pamięć.

Br. Bogusław Piechuta (23 listopada 1946 - 8 września 2015) nowicjat rozpoczął 30 sierpnia 1964r. a zwieńczył go złożeniem pierwszej profesji zakonnej dnia 31 sierpnia 1965r. Profesję wieczystą złożył w 1969r. a święcenia kapłańskie przyjął w 1971r. W latach osiemdziesiątych ubiegłego wieku aktywny działacz patriotyczny i duszpasterz ludzi pracy. Od 1982r. współpracownik i opiekun podziemnych struktur Solidarności w Krośnie za co był prześladowany przez władze ludowe. Numizmatyk oraz twórca młodzieżowych zespołów wokalno-instrumentalnych. Rozmiłowany w postaci św. Ojca Pio. Zrzeszał i prowadzi ludzi zachwyconych życiem i duchowością stygmatyka z Pietrelciny. Pełnił funkcję Asystenta Prowincjalnego Grup Modlitwy św. Ojca Pio. Do końca życia bardzo aktywny, niestrudzenie służył bliźnim.

br. Mateusz Magiera OFMCap

PIERWSZE ŚLUBY

12 września Kapucyni Prowincji Krakowskiej mieli okazję razem cieszyć się i uwielbiać Boga. Sześciu naszych braci nowicjuszy złożyło na ręce Ministra Prowincjalnego, br. Tomasza Żaka, pierwszą profesję zakonną. Jeden z nich ślubował przed br. Grzegorzem Romanowiczem - przełożonym Kustodii Ukrainy i Rosji. Wobec zgromadzonych braci i najbliższej rodziny każdy z nich wypowiedział następujące słowa:

Na cześć i chwałę Najświętszej Trójcy.
Ja, brat
Paweł Kukchar
Michał Walas
Adam Szmyt
Łukasz Chorągwicki
Grzegorz Szczotka
Piotr Graumiler
Kacper Stec

powołany przez Boga, aby wierniej zachowywać
Ewangelię, naśladując naszego Pana Jezusa Chrystusa,
wobec zgromadzonych tutaj braci,
w twoje ręce, bracie Ministrze Prowincjalny
z mocną wiarą i szczerą wolą,
ślubuję Bogu Ojcu, Świętemu i Wszechmogącemu:
żyć do dnia czwartego października
dwa tysiące szesnastego roku
w posłuszeństwie, bez własności i w czystości.
Jednocześnie zobowiązuję się wiernie zachowywać
życie i Regułę Braci Mniejszych,
zatwierdzoną przez papieża Honoriusza,
zgodnie z Konstytucjami Zakonu Braci Mniejszych
Kapucynów. Dlatego całym sercem oddaję się
tej braterskiej wspólnocie,
abym mógł pod działaniem Ducha Świętego,
za przykładem Maryi Niepokalanej,
za wstawiennictwem Ojca naszego Franciszka
i wszystkich Świętych,z pomocą braci,
osiągnąć doskonałą miłość w służbie Boga,
Kościoła i ludzi.

Niech dobry Bóg dokończy w nich to piękne dzieło, które rozpoczął we Chrzcie Świętym, a pogłębił przez profesję rad ewangelicznych.

br. Mateusz Magiera OFMCap

REKOLEKCJE KAPUCYNÓW NA UKRAINIE

„Dziesięć przykazań Bożych" — pod takim hasłem odbyły się tegoroczne rekolekcje zakonne Braci Mniejszych Kapucynów Kustodii Ukrainy i Rosji. Duchowe ćwiczenia prowadził biskup pomocniczy diecezji kamieniecko-podolskiej Radosław Zmitrowicz — Oblat Maryi Niepokalanej. Rekolekcje trwały od 7 do 11 września 2015 roku i odbywały się w klasztorze Braci w Starokonstantynowie.

Zgodnie z tradycją kustodii na rekolekcjach gromadzą się wszyscy bracia, dlatego jest to też czas wspólnej modlitwy i wspólnego słuchania Słowa Bożego. Uczestnicy zjechali się ze wszystkich 7 placówek na Ukrainie i z placówki w Rosji. Każdy dzień rozpoczynał się wspólną modlitwą brewiarzową – Godziną czytań, Jutrznią i 15 minutową medytacją. Po śniadaniu w bloku dopołudniowym była konferencja oraz dwugodzinne wystawienie Najświętszego Sakramentu. W tym czasie bracia mogli w dowolnej chwili przyjść na osobiste spotkanie z Jezusem. O 12.30 była Eucharystia z głoszonym słowem, po niej zaś obiad. W czasie posiłków prowadzący zaproponował słuchanie dziennika duchowego Służebnicy Bożej siostry Roberty Babiak, pt. „W oceanie miłości i miłosierdzia Trójcy Przenajświętszej". Blok popołudniowy rozpoczynała o 15.30 druga konferencja, po niej zaś znów było wystawienie Najświętszego Sakramentu aż do godziny 17.30, kiedy to bracia zbierali się na Nieszporach. Kolacja, podobnie jak obiad, przebiegała w milczeniu i wsłuchiwaniu się w teksty Służebnicy Bożej. Dzień kończyła trzecia konferencja o godzinie 20.00 połączona ze wspólnotowym rachunkiem sumienia i modlitwą na zakończenie dnia — Kompletą.

Zbliżająca się jesień przypominała o sobie obfitymi opadami, jednakże pojawiające się mimo to słońce rozgrzewało w każdej sposobnej chwili drzewa i przyrodę starającą się wyłapać ostatnie wspomnienia ciepłego lata. Ciszę rekolekcyjną od czasu do czasu przerywał huk startującego wojskowego samolotu odrzutowego, bowiem nieopodal Starokonstantynowa znajduje się lotnisko wojskowe.

Bracia Kustodii Ukrainy i Rosji spotykają się dwukrotnie w ciągu roku. Raz na rekolekcjach w okresie jesiennym i ponownie na spotkaniu organizacyjno-formacyjnym na wiosnę, po Passze. Najbliższe spotkanie – w kwietniu 2016 roku – będzie szczególnym, gdyż zbiega się w czasie z kapitułą wyborczą Kustodii Ukrainy i Rosji, w czasie której będzie wybierany nowy zarząd kustodii – kustosz oraz dwóch radnych.

Warto może również wspomnieć, że z braćmi z Rosji przyjeżdżającymi na rekolekcje przybył do Starokonstantynowa Anar – Rosjanin ostatnio zamieszkujący w Biełgorodzie, który rozpoczął swój okres formacji początkowej do życia we wspólnocie Braci Mniejszych Kapucynów Kustodii Ukrainy i Rosji. Ponadto w tych dniach obchodzili swój jubileusz 25-lecia życia zakonnego bracia: Andrzej Kinel i Józef Chromy, którzy podczas piątkowej Eucharystii uroczyście odnowili swoje śluby.

Bracia Kapucyni z Ukrainy i Rosji

PRAKTYKI KATECHETYCZNE W BYTOMIU

W życiu każdego brata przygotowującego się do przyjęcia święceń kapłańskich, pojawia się w trakcie studiów czas, by posiadaną wiedzę teoretyczną przekuć na praktykę życia. Praktyki katechetyczne, ponieważ o nich mowa, mają miejsce zarówno w szkołach gimnazjalnych jak i w liceach. W tym roku bracia, którzy ukończyli trzeci rok studiów teologicznych, początkiem września wyjechali do Bytomia, gdzie mogli przyjrzeć się pracy nauczycieli i pedagogów oraz spróbować własnych sił podczas samodzielnego prowadzenia zajęć dydaktycznych dla młodzieży. Natomiast bracia będący po czwartym roku studiów, swe praktyki odbywali w jednym z gimnazjów krakowskich. W obu przypadkach praktyki poprzedzone były kilkuletnim przygotowaniem teoretycznym oraz wieloma ćwiczeniami.

br. Ryszard Dorda OFMCap

WAKACJE Z MFTAU

W roku formacyjnym 2014/2015, jako Młodzież Franciszkańska TAU, trwaliśmy w uwielbieniu Boga Ojca i Syna i Ducha Świętego. Mistrzem i przewodnikiem był dla nas św. Franciszek z Asyżu, który pokazywał nam jak w codzienności, w drobiazgach, można uwielbiać Boga.

Podczas tegorocznych rekolekcji wakacyjnych mieliśmy szansę przyjrzeć się niezwykłemu upodobnieniu się Franciszka do Chrystusa – stygmatom, które otrzymał na górze Alwerni. Od tego miejsca wzięła się nazwa rekolekcji, podczas których odkrywaliśmy tajemnicę Eucharystii. Historia poszczególnych części Mszy Świętej, mistagogia, symbole i gesty, to rzeczy nad którymi nie zastanawiamy się na co dzień. Dlatego w czasie rekolekcji wybrzmiały one z niezwykłą siłą. Wakacyjne rekolekcje były dobrą okazją by na nowo odkryć bogactwo Liturgii Eucharystycznej. Wszystko to przeżywaliśmy w duchu Franciszkowego uwielbienia Boga i wraz z naszym świętym patronem mogliśmy chwalić Stwórcę słowami:

Ty jesteś święty, najwyższy Boże,
Ty jesteś mocny,
Ty jesteś wielki.
Ty jesteś Najwyższy,
Ty Wszechmogący,
Ty Ojcze Święty, Królu Nieba.

Podczas wakacji odbyły się cztery turnusy rekolekcji Alwernia, a ponadto dwa turnusy rekolekcji Spoleto, które rozpoczynają franciszkańską drogę nawrócenia we wspólnocie MFTau. W tym roku powstały trzy nowe wspólnoty: w Terliczce, Skomielnej Czarnej oraz w Wałczu.

Z wielką radością i entuzjazmem przyszły rok formacyjny rozpoczną 202 osoby! Serce się raduje, że nie brakuje tych, którzy chcą pogłębiać swoją wiarę w duchu św. Franciszka.

Za ten rok Bogu niech będą dzięki!

Malwina Pawska

RADOŚĆ Z KONSEKRACJI

W dniach od 23 do 26 września na Jasnej Górze odbył się II kongres Młodych Osób Konsekrowanych. Spotkaniu, którego tematem była radość z konsekracji towarzyszyło biblijne motto „...aby radość Moja w was była i aby radość wasza była pełna" (J 15, 11) Wśród prelegentów, głoszących młodym zakonnikom i zakonnicom konferencje, znalazł się nasz współbrat Mateusz Hinc OFMCap. Wspólnie z uczestnikami zastanawiał się „czy i gdzie w życiu konsekrowanym ukryta jest radość?". Dnia 26 września, w dzień wspomnienia świętych i męczenników życia konsekrowanego, z kongresem połączyła się pielgrzymka osób konsekrowanych z całej Polski.

Wszyscy pielgrzymi udali się w uroczystej procesji z relikwiami świętych i błogosławionych życia konsekrowanego z katedry częstochowskiej do jasnogórskiego sanktuarium. Kongres i pielgrzymkę i zakończyła uroczysta Eucharystia pod przewodnictwem nuncjusza apostolskiego abp. Celestino Migliore. Podczas tak wspaniałych uroczystości nie zabrakło braci kapucynów z obu polskich prowincji.

NA DOBRY POCZĄTEK – NOWY ROK AKADEMICKI 2015/16

Nowy rok akademicki 2015 można uznać za otwarty! W sobotę 26 września rozpoczęła go uroczysta Eucharystia, której przewodniczył Minister Prowincjalny - brat Tomasz Żak. Po niej, w naszej klasztornej auli, pieśnią „Gaude Mater Polonia" i sprawozdaniem br. Mariusza Kaczmarskiego zaczęła się dalsza część inauguracji. Główny wykład – na temat ulepszania człowieka z perspektywy etyczno - antropologicznej wygłosił ks. dr hab. Grzegorz Hołub. Nasze seminarium powiększyło się o pięciu braci, którzy złożyli swoje przyrzeczenia, a z rąk prodziekana ks. dr hab. Romana Bogacza otrzymali studenckie indeksy. Są nimi: br. Grzegorz Skrzela, br. Grzegorz Szczotka, br. Kacper Stec, br. Adam Szmyt i br. Piotr Graumiler. Nasze spotkanie zakończyło tradycyjne przemówienie księdza profesora Tomasza Jelonka skierowane do braci alumnów i wykładowców.

Niech nowy rok akademicko - formacyjny będzie dla nas jak najowocniejszy!

br. Paweł Dubiel OFMCap

WSPOMNIENIE ŚP. WŁADYSŁAWA

17 sierpnia 2015 r. Pan Bóg wezwał do siebie Władysława Szpilowskiego. Człowieka pod wieloma względami niebanalnego. Choć niewątpliwie rzetelne spisanie jego bogatej biografii byłoby dość trudnym zadaniem (w momencie swojej śmierci pan Władysław liczył sobie 95 lat), a ujęcie jej w ramy jednego artykułu zdaje się być rzeczą wręcz niemożliwą, to jednak, jako jego niedawny opiekun, chciałbym podzielić się z Czytelnikami kilkoma osobistymi przemyśleniami wypływającymi z doświadczenia towarzyszenia śp. panu Władysławowi przez ostatni rok jego ziemskiej wędrówki.

Pośród wielu istotnych faktów z życia pana Władysława ten jeden należałoby odnotować koniecznie — swój ziemski czas w znacznej części przeżył wśród kapucynów, kochając nasz Zakon i uczestnicząc (na swój sposób) w naszym życiu. Choć nie umarł będąc kapucynem, to jednak stał się dla wielu z nas prawdziwym bratem i może właśnie dlatego pochowany został w kapucyńskim habicie i w kapucyńskim grobowcu. Jak brat. Jak jeden z nas.

Kiedy w październiku 2014 roku zostałem skierowany do posługi Dziadkowi Władkowi (tak zwykli o nim mówić pieszczotliwie bracia z nim mieszkający) nie wiedziałem, że czekają mnie 9-miesięczne rekolekcje z najlepszym formatorem, jakiego dotąd Pan Bóg postawił na mojej zakonnej drodze!

Dziadek bardzo lubił towarzystwo braci. Za każdym razem, gdy go odwiedzałem, z uwagi na swoją ślepotę zapytywał prosto: „Kto mnie odwiedził?", a gdy upewnił się, że to jeden z braci, chętnie zadawał kolejne, chciałby się powiedzieć „klasyczne" swoje pytanie: „Bracie, a ile macie godzin?". Często, zwłaszcza w ostatnim roku jego życia, te same pytania można było usłyszeć nawet kilkanaście razy dziennie. Dziadka z pewnością one nie nudziły, a były za to dobrym początkiem dla wielu późniejszych rozmów.

Uwielbiał rozmawiać o Bogu, o modlitwie, o życiu zakonnym. Myślę, że nie przesadzę ani trochę, gdy pozwolę sobie nazwać go „pasjonatem życia zakonnego". Czasem, kiedy wspominał różne stare zakonne tradycje, sposób świętowania oraz odprawiania nabożeństw, klasztorne zwyczaje czy braterskie spotkania czułem, że opowiada o tym wszystkim z ogromnym, wewnętrznym zaangażowaniem i wielką miłością. Podczas wsłu-

chiwania się w jego wspomnienia nabierałem coraz większego przekonania, że jest to głos jednego z ostatnich ludzi, którzy pamiętają tak dawne dzieje. I faktycznie, gdy nieraz z braćmi próbowaliśmy dociec jakichś spraw z przeszłości, dochodziliśmy do wniosku, że na ten czy inny temat może nam już tylko opowiedzieć Dziadek Władek — tylko on może te czasy pamiętać — i niejednokrotnie rzeczywiście tak właśnie było.

Z wielką wdzięcznością i bardzo chętnie pan Władysław wspominał starszych, nieżyjących już kapucynów. Opowiadał jak opiekował się obłożnie chorymi braćmi, jak całymi dniami spędzał czas na czuwaniu przy cierpiących. Myślę, że chwile spędzone przy chorych braciach były dla niego szczególnie cenne. Z pewnością trudne, ale zapamiętane przez niego z wdzięcznością. Tę jego wyjątkową wdzięczność zawsze w nim podziwiałem!

Wielokrotnie wspominał też braci zakonnych, których znał, a za których bardzo chciał, by się wraz z nim modlono. Sam czasami wyznawał, że powołanie do życia zakonnego było jego wielkim marzeniem. Choć nigdy się ono nie zrealizowało, to jednak Dziadek, pomimo trudności i wielu cierpień, do końca życia nie rezygnował z własnych marzeń.

Właśnie w kontekście jego wielkiego pragnienia bardzo przejmująca była dla mnie jego miłość do kapucyńskiego habitu. Kiedy przed wielu laty na mocy specjalnego przywileju mógł nosić ten strój zakonny, czynił to z wielkim przywiązaniem i miłością. Jednakże z czasem, na skutek trudnych dla niego okoliczności, przywilej ten został dla niego cofnięty. Rozpoczął się czas wręcz niezmiernej tęsknoty Dziadka za tą wyjątkową „szatą świadectwa". Gdy rozpoczynałem posługę przy nim, temat habitu był niezmiennie jednym z najważniejszych we wspólnych rozmowach. Pomimo starości, znacznych problemów z samodzielnym poruszaniem się, narastającym osłabieniem organizmu na skutek licznych chorób Dziadek wciąż prosił o to, by mógł ponownie nosić habit. Pewnego dnia, gdy kolejny już raz rozmawialiśmy na ten temat i próbowałem mu wyjaśnić, że nie w mojej mocy jest przywrócić mu ten wyjątkowy przywilej, Dziadek odpowiedział: „I tak nigdy nie zrezygnuję z marzeń!" – mówiąc do mnie te słowa miał już 94 lata! Patrząc na jego niezmienne i szczere pragnienia, a także nieskrywaną miłość do Boga i Zakonu, w ostatnim roku życia Dziadka przywilej noszenia habitu został mu przywrócony. Trudno opisać jego ogromną radość z tego powodu. Myślę, że kilka miesięcy przed śmiercią spełniło się jedno z jego największych pragnień. Co znamienne, dokonało się to w Roku Życia Konsekrowanego!

Z opowiadań współbraci, a także od samego Dziadka, dowiedziałem się, jak bardzo lubił on kwiaty. W przeszłości wieloma ich gatunkami przyozdabiał mały wirydarz w krakowskim klasztorze, gdzie znajduje się figurka Matki Boskiej. To była jego szczególna forma czci dla Ukochanej Matki. Kiedyś, gdy zabrałem go na wózku do ogrodu, by mógł jeszcze dotknąć kwiatów i powąchać je, był tym naprawdę ogromnie przejęty.

Ulubioną modlitwą pana Władysława była modlitwa różańcowa. Do końca swoich dni chciał mieć zawsze przy sobie różaniec i modlił się na nim kilka razy dziennie. Gdy zdarzyło się przypadkiem, że zgubił swój różaniec, był bardzo zaniepokojony i znalezienie go stawało się dla niego sprawą absolutnie priorytetową. Czasem mówił mi, że Różaniec to jego ulubiona modlitwa i najlepszy Przyjaciel. Chętnie też modlił się w intencjach, które mu polecaliśmy. Nigdy nie odmawiał, a często, gdy tylko został o modlitwę poproszony, od razu zdejmował z szyi różaniec i rozpoczynając od znaku krzyża szeptał z namaszczeniem: „Wierzę w Boga Ojca Wszechmogącego…". Sam wielokrotnie prosiłem go o modlitwę w trudnych sprawach, a gdy mu mówiłem, że jakiś problem, jest szczególnie istotny, Dziadek zapamiętywał to i po jakimś czasie pytał, czy nastąpiła poprawa. W tym zainteresowaniu przejawiała się szczególna troska tego wyjątkowego człowieka.

Dziadek uwielbiał także słuchać Słowa Bożego. Za każdym razem, gdy proponowałem mu, że przeczytam na głos kilka fragmentów, zaraz starał się wyprostować i skupić, w oczekiwaniu na to, kiedy rozpocznę. A gdy przerywałem lekturę po trzech czy więcej rozdziałach, niezmiennie zapytywał: „To już koniec? Dlaczego tak krótko?" – czasem zdawało mi się, że mógłby słuchać słów Pisma Świętego całymi dniami.

Zapamiętam go jako człowieka niezwykle wdzięcznego za wszelkie dobro, jakiego doświadczał. Nigdy nie spotkałem osoby, która tak często mówiłaby proste „dziękuję" i która faktycznie byłaby tak wdzięczna, jak on. Doceniał wszelkie dobro i wyrażał to z wielką radością. Zdawał sobie sprawę z tego, w jak wielu kwestiach jest zależny od swoich braci, stąd, gdy tylko upewnił się, że przyszedł do niego któryś z kapucynów, z nad-

miaru miłości chciał przy przywitaniu zaraz całować jego ręce, w ten sposób wyrażając to, co miał w sercu. Szczerze kochał – przez dziewięć miesięcy mocno się o tym przekonałem.

Kiedy Dziadek Władek został wezwany do domu Ojca, z jednej strony poczułem konkretną, dotkliwą stratę, jednak z drugiej strony pojawiła się swoista pewność, co do niego – teraz jest niewyobrażalnie szczęśliwy!

Jestem wdzięczny Panu Bogu za tak wspaniałego formatora, przyjaciela i Dziadka!

br. Wojciech Czywczyński OFMCap

POSTULAT ROZPOCZĘTY

Dnia 9 września 2015 r. przybyliśmy do rozwadowskiego klasztoru Braci Mniejszych Kapucynów, by w nim odbyć swój postulat. Ze wspólnotą domową braci zapoznaliśmy się na wspólnym grillu w klasztornym ogrodzie. W pierwszych dniach pobytu mieliśmy okazję uczestniczyć w ślubach nowicjuszy oraz w pogrzebie o. Bogusława Piechuty. Bóg już na samym początku ukazał nam piękno życia zakonnego: poprzez tych, którzy właśnie je rozpoczęli, przez braci nowicjuszy przyjmujących właśnie habity, jak i poprzez żywot brata, który po 50 latach życia w braterskiej wspólnocie odszedł do Domu Ojca.

W dniach 14–16 września odbyliśmy rekolekcje, przyglądając się Abrahamowi jako Ojcu wiary. Kończąc rekolekcje, każdy z nas zobowiązał się przestrzegać „Zasady Życia" w postulacie. Przyjęliśmy tauki — symbole naszego oficjalnego przyjęcia do postulatu.

Już z taukami na piersiach 18 września wyjechaliśmy na wycieczkę rowerowo-kajakową w okolice Sandomierza. Był to dla nas czas poznawania siebie w chwilach radosnych, ale i w trudnych.

21 września mieliśmy okazję uczestniczyć w sandomierskiej katedrze w całkowitym oddaniu się Chrystusowi trzech kobiet, m.in. Pani Elżbiety Słowik pracującej w klasztornej kancelarii. Był to kolejny moment dla nas, postulantów, obrazujący piękno oddania się Jezusowi.

Dziękujemy Bogu za pierwsze dni postulatu i wiemy, że Pan jeszcze wiele dla nas przygotował".

Bracia Postulanci

DNI PROWINCJI

Każdy dzień naszego kapucyńskiego życia jest dobrą okazją do nieustannego nawracania się i powracania do korzeni naszego powołania. Szczególnym czasem refleksji nad pięknem naszego charyzmatu jest zawsze dzień 4 października - uroczystość św. Franciszka z Asyżu, która w tym roku miała w naszej Prowincji zakonnej wyjątkowy charakter. Czwartego i piątego października przeżywaliśmy Dni Prowincji - czas wspólnego radowania we wspólnocie braci oraz czas szczególnej refleksji nad naszym miejscem w Kościele.

W sam dzień św. Franciszka, w niedzielę, cieszyliśmy się złożeniem przez br. Dariusza Ciszka profesji wieczystej. Podczas uroczystej Eucharystii, przed Ministrem Prowincjalnym br. Tomasz Żakiem, przyrzekł Bogu żyć na zawsze w posłuszeństwie, bez własności i w czystości. Całym sercem oddał się naszej braterskiej wspólnocie, by pod działaniem Ducha Świętego osiągnąć doskonałą miłość w służbie Boga, Kościoła i ludzi.

Nasze braterskie radowanie się przedłużyliśmy o kolejny dzień. W poniedziałek podjęliśmy refleksję na temat życia konsekrowanego dzisiaj, naszego miejsca w Kościele, elementów konstytutywnych oraz bogactwa kapucyńskiego charyzmatu. Refleksji teologicznej przewodził nasz współbrat ze Stanów Zjednoczonych, William Henn, profesor teologii systematycznej na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie a także współpracownik wielu komisji teologicznych.

Po zakończeniu refleksji teologicznej udaliśmy się do sanktuarium w Łagiewnikach, by przy stole eucharystycznym wspólnie uwielbiać miłosierdzie Pana.

Dni Prowincji, które zgromadziły braci ze wszystkich wspólnot naszej Prowincji, były czasem skupienia i refleksji. Dzięki nim każdy uczestnik mógł pochylić się nad tajemnicą powołania, pięknem kapucyńskiego charyzmatu i doświadczeniem Bożej miłości.

br. Mateusz Magiera OFMCap

DZIEŃ WSPÓLNOTY RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE

W dniach 2–4 października 2015 roku we Wrocławiu odbył się Prowincjalny Dzień Wspólnoty Ruchu Światło-Życie. Spotkanie miało na celu wprowadzenie uczestników w tematykę roku formacyjnego, który przebiega pod hasłem: „W mocy Ducha Świętego". Wśród licznie przybyłych oazowiczów, gromadzących się przy kapucyńskich domach, nie zabrakło moderatorów, którzy posługują na rzecz Ruchu Światło-Życie. Uroczystej liturgii w sobotę przewodniczył radny zarządu prowincji, br. Marek Skwarło. W spotkaniu, łącznie z braćmi, wzięło udział ok. 200 osób z wszystkich domów prowincji krakowskiej.

W duchu franciszkańskiej radości rozpoczęliśmy nowy rok formacji z nadzieją, że postępując w mocy Ducha Świętego będziemy mogli służyć Kościołowi i ludziom, których Pan postawi na naszej drodze.

SPOTKANIE CECOC NA SŁOWACJI

Prowincja Słowacka Kapucynów była gospodarzem zwyczajnego spotkania kapucyńskiej konferencji CECOC. Čičmany na Słowacji – urocza wiejska miejscowość, dwie godziny od granicy z Polską i nieopodal miasta Żilina, gościła uczestników spotkania, które odbywało się w dniach od 5 do 8 października 2015 roku. Konferencja Kapucynów Europy Środkowo-Wschodniej (CECOC — Conferentia Europae Centro-Orientalis Capuccinorum) poza kwestiami poruszanymi jak zawsze (czyli wymianą doświadczeń ostatniego czasu, dzieleniem się ważnymi wydarzeniami w prowincjach itp.) podjęła następujące zagadnienia:

- Komunikaty Generalnego Biura Formacji w Rzymie (br. Andrzej Baran),
- Wspólnoty międzynarodowe: sytuacja aktualna (br. Tomasz Żak),
- Solidarność międzynarodowa: wyzwania i perspektywy (wprowadzenie br. Andrzej Kiejza),
- Emigranci przybywający z krajów trzeciego świata: Co robić w tych sytuacjach? (wprowadzenie br. Jure Sarčevič),
- Relacja z trzechlecia Zarządu Generalnego (br. Štefan Kožuh),
- Rok miłosierdzia: propozycje,
- Informacje Zarządu Generalnego (br. Štefan Kožuh).

Gościem tego spotkania był br. Andrzej Baran OFMCap – gwardian klasztoru Prowincji Warszawskiej w Lublinie, który jest również członkiem Generalnego Biura Formacji Kapucynów. Zaznajomił on zebranych z funkcjonowaniem biura. Ponadto obecny był również br. Tomasz Pilch – delegat z Litwy, która wchodzi w skład konferencji CECOC. Brat Tomasz przedstawił aktualną sytuację domu Kapucynów na Litwie.

Tłumaczem podczas zjazdu był br. Tomasz Wroński OFMCap z Prowincji Warszawskiej – obecny gwardian w Białej Podlaskiej.

Urocze okolice Čičmany i jesienna aura przypominały o dobroci Boga, a także o przemijaniu, które jest nieodzownym elementem życia człowieka.

Čičmany (węg. Csicsmány, niem. Zimmermannshau) to wieś na Słowacji położona w okręgu Żylina. Pierwsze wzmianki o miejscowości pochodzą z roku 1200. Obecnie jest ona rezerwatem architektury, ponieważ słynie z drewnianych, zdobionych wapnem domów, których wzornictwo nawiązuje do miejscowych haftów. W miejscowości znajduje się jeszcze barokowy kościół oraz dwór. Według danych z dnia 31 grudnia 2010 r., wieś zamieszkiwały 183 osoby, w tym 99 kobiet i 84 mężczyzn (źródło – Wikipedia).

br. Paweł Teperski OFMCap – Sekretarz CECOC

PKS „SAN" STALOWA WOLA

Parafialny Klub Sportowy „San" w Stalowej Woli-Rozwadowie świętował w sobotę, 3 października 2015 roku, 5-lecie istnienia. Z tej okazji odbyła się Msza święta dziękczynna w rozwadowskim klasztorze Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów, sprawowana przez o. Pawła Pelczara, opiekuna duchowego klubu. Podczas Eucharystii przewodniczący Rady Miejskiej w Stalowej Woli, Rafał Weber, przekazał działaczom „Sanu" sztandar. — Sztandar stanowi zobowiązanie, by pod nim kształtowały się pozytywne postawy wobec innych, nawiązując do największych wartości, zgodnie z dewizą: Bóg, Honor i Ojczyzna. Ufundowany sztandar jest wyrazem wdzięczności za trud wychowawczy, zaangażowanie w realizację szeregu inicjatyw propagujących sport i rekreację — mówił przewodniczący Rady Miasta, Rafał Weber.

Po mszy świętej uczestnicy obchodów 5-lecia kontynuowali świętowanie w „Dworze Ordynata". Wśród zgromadzonych nie zabrakło inicjatorów powstania klubu, br. Bogdana Kordka i br. Jerzego Kiebały, a także br. Dariusza Lachowicza OFMCap, senator RP Janiny Sagatowskiej, posła Antoniego Błądka, posłanki Renaty Butryn, przewodniczącego RM w Stalowej Woli Rafała Webera, starosty stalowowolskiego Janusza Zarzecznego, prezesa podkarpackiego ZPN-u Marka Hławko i szefa piłkarskiego podokręgu Stalowa Wola, Zenona Krówki. Licznie przybyli także działacze klubowi na czele z prezesem zarządu PKS „San" Marianem Pawlikiem i wiceprezesem Edwardem Błażejewskim, zawodnicy oraz sympatycy klubu i zaproszeni goście.

— Zbieramy się tutaj, aby dziękować Bogu za pięć lat funkcjonowania klubu. Cieszymy się bardzo, iż klub działa przy naszej parafii. Za nim kryje się wiele osób, które pokazały, że mają dużo inicjatywy. „San" to nie tylko piłkarskie mecze, ale też akcje charytatywne i inne działania na rzecz lokalnej społeczności. Zawodnikom życzę wygranych meczów i upragnionego awansu — powiedział gwardian Dariusz Lachowicz.

— Zaczynaliśmy od kopania jednej piłki o mur klasztorny a z inicjatywy br. Bogdana Kordka i br. Jerzego Kiebały, który wcześniej był proboszczem i dał przyzwolenie na powstanie klubu, zaczęliśmy to swoje funkcjonowanie. Dzięki dużemu wsparciu miasta oraz różnych sponsorów dzisiaj funkcjonujemy tak, że nie potrzeba nam żadnych piłek, bo mamy czym kopać, czym grać, mamy gdzie trenować. Dzisiaj funkcjonujemy na takim fajnym poziomie, gdzie brakuje nam jeszcze tylko tego upragnionego awansu, ale jeśli nie w tym sezonie, to może w przyszłym. W chwili obecnej gramy w drugiej grupie B klasy — mówił Tomasz Czarnecki, członek zarządu PKS „San".

Za: www.sztafeta.pl

br. Robert Krawiec OFMCap

MECZ O PUCHAR REKTORA

W seminaryjnym kalendarium w końcu nadszedł dzień, w którym rozgrywany jest mecz piłki nożnej o puchar Rektora. W rozgrywkach rywalizują roczniki filozofii i teologii Wyższego Seminarium Duchownego Kapucynów w Krakowie. W tym roku spotkanie odbyło się w sobotę 10 października w Krakowie-Olszanicy. Oczywiście nie zabrakło kibiców, których liczba powiększyła się o braci i siostry z Młodzieży Franciszkańskiej Tau, którzy przeżywali swoje rekolekcje.

Po krótkiej rozgrzewce oba zespoły ruszyły do piłkarskiego boju! Mimo dużego dopingu kierowanego do braci z teologii, już w trakcie pierwszej połowy, dało się zauważyć znaczną przewagę „filozofów", którą potwierdziła pewna wygrana zakończona wynikiem 10:3. Tym sposobem puchar Rektora został w rękach drużyny filozofii.

br. Paweł Dubiel OFMCap

LA FORESTA W KRAKOWIE

W miniony weekend, 9–11 października 2015 roku, w domu rekolekcyjnym w Krakowie-Olszanicy odbyły się dni skupienia „La Foresta". Sama ich nazwa pochodzi od miejscowości we Włoszech, w której św. Franciszek doświadczył cierpienia i choroby oczu.

W spotkaniu uczestniczyli członkowie z różnych lokalnych wspólnot MF Tau, którzy wyrażali pragnienie posługiwania dla swoich braci i sióstr, co ujęto w słowa przyrzeczenia wobec wspólnoty i Boga:

Ja, pod działaniem Ducha Świętego, aby wierniej kroczyć franciszkańską drogą nawrócenia, naśladując Jezusa Chrystusa, wobec tu zgromadzonych, w twojej Bracie obecności, przyrzekam Bogu Ojcu przez jeden rok służyć wspólnocie MF Tau zgodnie z jej Statutami, dając ewangeliczne świadectwo wierności Jezusowi Chrystusowi i Kościołowi katolickiemu. Święty Franciszku i wy, Bracia i Siostry, módlcie się za mnie, abym dochował wierności swemu przyrzeczeniu. Amen

Tekst ślubowania wypowiedziało 38 osób na uroczystej Mszy świętej połączonej z odnowieniem przyrzeczeń Rady Młodzieży Franciszkańskiej Tau. „La Foresta" poza wybraniem nowych odpowiedzialnych jest zarówno czasem obrad i organizacji kolejnego roku formacyjnego, jak i dobrą okazją do integracji oraz modlitwy za całą wspólnotę.

W wolnej chwili wszyscy udali się na mecz, by kibicować drużynom filozofii i teologii Wyższego Seminarium Duchownego Kapucynów w Krakowie.

Wspólnota Młodzieży Franciszkańskiej Tau

KAPITUŁA WYBORCZA WFTAU W TENCZYNIE

7 października 2015 r. w Tenczynie odbyła się kapituła wyborcza Wspólnoty Franciszkańskiej Tau. W obradach wzięło udział 24 członków wspólnoty reprezentujących wspólnoty lokalne z Bielska Białej, Bytomia, Krakowa, Poznania, Wrocławia i Stalowej Woli oraz asystent prowincjalny WFTau, br. Robert Rabka. Sesja przedpołudniowa została poprzedzona konferencją br. Romana Ruska na temat zadań przełożonego wspólnoty. Dotychczasowa Rada WFTau w składzie: Marcin Dymitrow – lider, Sebastian Nowakowski i Celina Biegańska – wiceliderzy, złożyła sprawozdanie z dwuletniej posługi na rzecz wspólnoty oraz z realizacji zadań, jakie zostały im na ten czas powierzone.

Swoją obecnością zaszczycił zebraną wspólnotę minister prowincjalny krakowskiej prowincji Braci Mniejszych Kapucynów, br. Tomasz Żak, który przewodniczył Eucharystii, wygłosił homilię i pobłogosławił wszystkich na czas wyborów. Po homilii trzy osoby złożyły na ręce asystenta prowincjalnego WFTau, br. Roberta Rabki, wyrażenie pragnienia dalszej formacji we wspólnocie.

Sesja popołudniowa poświęcona była wyborom nowej Rady. Głosowanie odbywało się w osobnych turach na lidera oraz na pierwszego i drugiego wicelidera. Uprawnionych do głosowania było 25 osób – członkowie wspólnoty obecni na kapitule oraz asystent wspólnoty. Nowym liderem WFTau została Celina Biegańska z Krakowa z ilością 14 głosów, wiceliderami zostali kolejno: Sylwester Cudziło ze Stalowej Woli oraz Adam Tchorek z Piły.

Nowo wybranej Radzie WFTau oraz bratu asystentowi życzymy błogosławieństwa Bożego na czas pełnienia posługi oraz owocnej współpracy.

Katarzyna i Sebastian Nowakowscy

POSŁANIE MISJONARZA

W niedzielę misyjną, 18 października 2015 roku, w Obornikach Wielkopolskich, w swojej rodzinnej parafii św. Józefa, br. Paweł Kubiak został posłany do pracy misyjnej do kustodii Czadu i Republiki Środkowoafrykańskiej. Podczas uroczystej mszy św. otrzymał krzyż misyjny z rąk Ministra Prowincjalnego, br. Tomasza Żaka, a stułę, znak Chrystusa Kapłana, Dobrego Pasterza, nałożył mu ks. proboszcz Rafał Banaszek. Na to ważne wydarzenie w życiu Misjonarza przybyli jego najbliżsi, bracia prowincji krakowskiej: Jerzy Uram, Tomasz Wołoszyn, Jerzy Steliga i Piotr Blum oraz liczni parafianie. Podczas mszy św. dzieci z kółka misyjnego w strojach afrykańskich przyniosły symboliczne dary ofiarne: Pismo Święte, banany i grzechotkę. Na zakończenie uroczystości delegacje grup parafialnych i władz samorządowych złożyły Misjonarzowi życzenia i zapewnienie o wsparciu duchowym oraz materialnym. Tego dnia br. Paweł głosił kazania misyjne na wszystkich mszach św. a *Fundacja Kapucyni i Misje* zorganizowała wystawę misyjną przed kościołem i stoisko z pamiątkami oraz książkami misyjnymi. Tradycyjnie, dla chętnych, była parzona kawa misyjna Massaia. Po południu w salce parafialnej odbyło się spotkanie dla zainteresowanych misjami. Br. Paweł dzielił się swoimi obserwacjami z dwumiesięcznego pobytu w Afryce, które uzupełnił zdjęciami i filmikami. Pani Diana Bonowicz z *Fundacji Kapucyni i Misje* przedstawiła filmy o projektach misyjnych realizowanych przez braci kapucynów w Afryce. Na pytania zebranych odpowiadał br. Jerzy Steliga, sekretarz misyjny. Spotkanie upłynęło w miłej atmosferze przy cieście i kawie.

29 października brat Paweł wylatuje do Czadu, stając się tym samym 28. bratem z kakowskiej prowincji na misjach w sercu Afryki. Aktualnie w Afryce pracuje jedenastu braci. Należy dodać, że w tych dniach przypada 30. rocznica zaangażowania się prowincji na niwie misyjnej w Republice Środkowoafrykańskiej.

Niech Pan udziela gorliwości, wytrwałości i potrzebnych darów bratu Pawłowi oraz wszystkim misjonarzom! Bogu niech będą dzięki za misyjną wrażliwość i posługę obecnym i byłym misjonarzom, sekretarzom misyjnym, pracownikom *Fundacji Kapucyni i Misje* oraz wszystkim darczyńcom!

br. Jerzy Steliga OFMCap

WYDAWNICTWO SERAFIN NA TARGACH KSIĄŻKI

W Krakowie trwają 19. Międzynarodowe Targi Książki. Zakończą się w niedzielę 25 października. Wśród 700 wystawców z Polski i zagranicy jest także kapucyńskie Wydawnictwo Serafin z Krakowa. Na targach prezentuje bestseller wydawniczy – napisaną przez Cleonice Mercaldi książkę „Moje życie w bliskości Ojca Pio. Tajemny dziennik duchowy". Na stoisku można także nabyć najnowszy numer dwumiesięcznika „Głos Ojca Pio" poświęcony pokorze. Wszystkich odwiedzających Targi Książki zapraszamy na stoisko C 47.

LAZARUS W SŁUŻBIE WAŁCZOWI

3 października 2015 r. — MDP St. Lazarus na jubileuszu 70-lecia „Rolnika"

W sobotę, 03.10.2015 r., absolwenci, uczniowie, dyrekcja, emerytowani i aktywni zawodowo nauczyciele, pracownicy administracji i obsługi mieli okazję spotkać się, by uczcić jej kolejny jubileusz. ZS nr 4 RCKU w Wałczu. To najstarsza szkoła tego typu w powiecie, nie dziwi więc, że jubileuszowa frekwencja dopisała. Wszystko zaczęło się uroczystą mszą świętą koncelebrowaną w Kościele św. Antoniego w Wałczu, której przewodniczył dyrektor Wydziału Katechetycznego Kurii Biskupiej — ks. dr Radosław Mazur, wraz z gwardianem br. Markiem Metelicą i katechetą szkoły br. Grzegorzem Badziągiem. Zwieńczeniem uroczystości był przepiękny bal w sali

COS-u. Centralny punkt obchodów stanowiły jednak wydarzenia z Wałeckiego Centrum Kultury oraz z gmachu ZS nr 4 RCKU.

Nie sposób post factum oddać atmosfery tych chwil! Wystąpienia zaproszonych gości – dalekie od oficjalnej sztuczności, zabrały uczestników spotkania w WCK w Wałczu w sentymentalną podróż do krainy wspomnień. Tam odżyły chwile spędzone w szkolnej ławie nawet kilkadziesiąt lat temu; powrócili dawni nauczyciele (także ci, których już wśród nas zabrakło) a dorośli absolwenci – na powrót stali się uczniami. Tego dnia, w przestrzeni WCK, przy wyjątkowej dekoracji oraz występach artystycznych, okazało się, że wyprawa na „poszukiwania straconego czasu" jest możliwa, a cel – do osiągnięcia. W takiej atmosferze dawni uczniowie ZS nr 4 RCKU, obecni pracownicy i zaproszeni goście przemaszerowali do SZKOŁY. Tam, prócz poczęstunku, nie zabrakło kolejnych wzruszeń. Absolwenci z nauczycielami sprzed lat spotkali się w swoich klasach, by odszukać minione chwile w dwunastu (!) kronikach szkoły i– swojej wzajemnej obecności.

MDP St. Lazarus uczestniczył w zabezpieczeniu medycznym uroczystości 70-lecia Zespołu Szkół nr 4 w Wałczu. Akcja obejmowała: mszę św. w kościele św. Antoniego, akademię okolicznościową w WCK oraz spotkanie towarzyskie w szkole. W akcji uczestniczyli ratownicy MDP w składzie: Jakub Żubrecki, Jakub Bielawa i Wiktor Szalwach oraz br. Grzegorz Badziąg.

4 października 2015 r. — MDP St. Lazarus na odpuście ku czci św. Franciszka z Asyżu

MDP St. Lazarus uczestniczył w zabezpieczeniu medycznym uroczystości odpustowych ku czci św. Franciszka z Asyżu w parafii św. Antoniego Zakonu Kapucynów w Wałczu. Akcja obejmowała mszę św. o godzinie 13.00 (dla rodziców Braci pochodzących z naszej parafii) oraz mszę św. o godzinie 18.00 na rozpoczęcie roku akademickiego PWSZ w Wałczu. W Eucharystii uczestniczyli: JM Rektor dr hab. prof. nadzw. Jolanta Witek, Prorektor dr inż. Marek Kokot, Dziekan dr inż. doc. Marek Olesiak, Prodziekan mgr inż. Marek Siek, Kanclerz mgr inż. Jacek Kasiński oraz liczne grono profesorów. W akacji uczestniczyli ratownicy MDP w składzie: Damian Marchlewski, Jakub Bielawa i Wiktor Szalwach. Podczas uroczystości Bracia odnowili swoje śluby zakonne wraz III Zakonem św. Franciszka oraz Młodzieżą Fraciszkańska. 4 h.

10 października 2015 r. — MDP St. Lazarus na Biegu Jesieni w Pile

Ratownicy z MDP St. Lazarus z Wałcza uczestniczyli w zabezpieczeniu medycznym biegu rodzinnego Bieg Jesieni na trasie z restauracji Rembajło do OW Płotki w Pile. Wraz z zespołem ratownictwa medycznego Schol-Med w Pile dbali o bezpieczeństwo uczestników tego rodzinnego wydarzeniem, ustawiając patrole medyków na trasie biegu. W akcji uczestniczyli ratownicy MDP: Damian Marchlewski, Jakub Sowacz oraz Paweł Nowak, a także ratownik KPP br. Grzegorz Badziąg.

16 października 2015 r.

Kolejna edycja kursu na ratownika MDP.

16–17 października 2015 r. — MDP St. Lazarus w Markowicach

W maju 2015 roku gościliśmy w naszej parafii młodzieżowych wolontariuszy z Zakonu św. Łazarza z Janikowa i Markowic Archidiecezji Gnieźnieńskiej na 3-dniowym kursie szkoleniowym z zakresu pierwszej pomocy. Z kolei 16 i 17 października 2015 roku to nasi ratownicy z Młodzieżowej Drużyny Pożarniczej St. Lazarus udali się do swoich kolegów i koleżanek, by przeprowadzić ćwiczenia oraz egzamin kończący szkolenie z pierwszej pomocy.

Gościliśmy w pokarmelitańskim klasztorze u „Pani Kujaw" w Markowicach, gdzie korzystaliśmy z noclegu oraz posiłków. Cały blok ćwiczeniowy rozpoczął się mszą św. ku czci świętego Łazarza. Egzamin z pierwszej pomocy po zajęciach zdali wszyscy uczestnicy, czego potwierdzenie stanowi odpowiedni dokument. Szczególnym gościem, który odwiedził nas podczas szkolenia, był Chev. Piotr Sobolewski KLJ-J, Kawaler Zakonu św. Łazarza, który z ks. Marcinem Kwiatkowskim ChLJ, kapelanem Zakonu św. Łazarza na Archidiecezję Gnieźnieńską, wręczał dokument potwierdzający zdanie egzaminu z przeprowadzonego kursu. Szkolenie prowadził br. Grzegorz Badziąg OFMCap, SChLJ-J, wraz z asystentami: Arturem Graczykiem, Damianem Marchlewskim i Jakubem Bielawą.

br. Grzegorz Badziąg OFMCap

NOWA WSPÓLNOTA WFTAU W DĄBROWIE GÓRNICZEJ

25 października 2015 r. w parafii Matki Boskiej Anielskiej w Dąbrowie Górniczej po raz pierwszy zgromadzili się na Mszy św., celebrowanej przez br. Zbigniewa Kołodziejczyka z Katowic-Załęża, sympatycy Wspólnoty Franciszkańskiej Tau. Korzystając z zaproszenia i z życzliwego przyjęcia charyzmatu franciszkańskiego przez księdza proboszcza Andrzeja Stasiaka, pragniemy utworzyć w parafii wspólnotę WFTau, aby żywo włączyła się w życie parafii i w jej ewangelizację. We Mszy św. uczestniczyło 25 osób, w tym goście z innych wspólnot (Wspólnota Effata, Kręgi Rodzin Domowego Kościoła), jedna rodzina z Tychów, a także kilka osób pragnących włączyć się do WFTau.

Polecamy się Waszej modlitwie i prowadzeniu przez Ducha Świętego.

Wspólnota Franciszkańska Tau (WF Tau) jest wspólnotą dorosłych osób w różnym wieku, różnych stanów i zawodów, które czują się powołane do doświadczania swojego życia chrześcijańskiego w świetle nauczania św. Franciszka z Asyżu. Jej członkowie realizują to powołanie w obrębie Rodziny Franciszkańskiej, której Wspólnota Franciszkańska Tau jest integralną częścią.

Nazwa wspólnoty nawiązuje do Młodzieży Franciszkańskiej Tau, która była dla dużej części z nas pierwszym etapem formacji. Misją członków Wspólnoty Franciszkańskiej Tau jest upodobnienie się do Jezusa Chrystusa poprzez podążanie za jego Ewangelią, nieustanne nawracanie serca oraz zerwanie z grzechem. Inne zadania wspólnoty to: budowanie braterskiej wspólnoty między sobą i z innymi ludźmi, niesienie orędzia Ewangelii i pokoju, pomaganie w rozeznawaniu życiowego powołania i rozwijanie go oraz przeżywanie miłości do Boga i Kościoła, do drugiego człowieka, do całego stworzenia oraz do siebie samego. W obecnym roku formacyjnym będziemy zgłębiać i rozwijać temat „Wspólnota apostolska".

Duchowość Tau to nic innego jak duchowość poznawania i naśladowania Chrystusa przez codzienne kroczenie drogą nieustannego nawrócenia serca. Słowo Tau występujące w nazwie wspólnoty odwołuje się do znaku krzyża, biblijnej pieczęci zbawionych, który w sposób szczególny upodobał sobie św. Franciszek. Widział on w tym znaku symbol zbawienia dokonanego przez ofiarę Jezusa na krzyżu, symbol radości Zmartwychwstania oraz zwycięstwa Boga nad grzechem i śmiercią.

Chcemy odkrywać Boga takiego, jakim widział Go św. Franciszek z Asyżu!

br. Robert Rabka OFMCap oraz Rada WFTau

SPOTKANIE ASYSTENTÓW FZŚ W OLSZANICY

W dniach od 27 do 29 października 2015 r. odbyło się spotkanie formacyjne kapucyńskich asystentów lokalnych i regionalnych Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. Do domu zakonnego w Krakowie Olszanicy przybyło 14 braci z Prowincji Krakowskiej kapucynów. Głównym tematem spotkania była formacja wspólnot FZŚ, osobista formacja asystentów, znaczenie figury asystenta w życiu i formacji wspólnot FZŚ. Asystent Prowincjalny FZŚ, br. Robert Rabka, wygłosił dwie konferencje dotyczące formacji do modlitwy franciszkańskiej oraz postawy minoritas, którą ma się kierować asystent wspólnot franciszkańskich. Bracia z poszczególnych placówek przedstawili relacje ze swojej pracy oraz z aktualnego stanu liczebnego i duchowego wspólnot, którym posługują. Priorytetem w działalności całej Prowincji Krakowskiej kapucynów jest wspieranie rozwoju wszelkich grup o charyzmacie franciszkańskim działających przy naszych klasztorach i domach zakonnych. W toczonych rozmowach bracia przedstawili trudności, których doświadczają w pracy, ale też i pozytywne oznaki, które dają nadzieję na dalszy rozwój FZŚ. Bracia zaproponowali również, aby przyszłoroczne spotkanie asystentów FZŚ odbyło się wspólnie z asystentami innych wspólnot franciszkańskich przy naszych placówkach. Został także ustalony temat kolejnego spotkania, które odbędzie się za rok: funkcje przełożonego i poszczególnych członków Rady FZŚ.

br. Robert Rabka OFMCap

RADA FORMACJI

W Rzymie trwa VIII Rada Plenarna Zakonu poświęcona „Łasce pracy", natomiast Kraków gości w dniach 4 i 5 listopada, braci Prowincji Krakowskiej i Warszawskiej na Radzie Formacji. Jest ona ciałem doradczym i pomaga Ministrowi Prowincjalnemu i jego radzie troszczyć się o formację braci.

Formacja do życia konsekrowanego jest szkołą uczniów kierowaną przez Ducha Świętego, który prowadzi do stopniowego przyswajania sobie uczyć Jezusa, Syna Ojca, oraz do przyjmowania Jego sposobu życia posłusznego, ubogiego i czystego. Ponieważ formacja ma na celu przemianę całej osoby w Chrystusa, musi ona trwać przez całe życie, zarówno gdy idzie o wartości ludzkie, jak też życie ewangeliczne i konsekrowane. Ma ona na celu sprawić, aby życie braci i wspólnot braterskich coraz bardziej było podobne do życia Chrystusa, według ducha franciszkańsko-kapucyńskiego, mając na uwadze różnorodność czasu i miejsca. W naszym Zakonie formacja realizuje się w dwóch etapach: jako początkowa i ciągła. Formacja początkowa zawiera wprowadzenie do konsekracji według naszej formy życia aż po profesję wieczystą, a także przygotowanie do pracy i posługi, które można rozpocząć już w trakcie tego etapu. Formacja ciągła rozpoczyna się po zakończeniu formacji początkowej i trwa przez całe życie (por. Konst. 23) Każdy brat jest przez całe życie jednocześnie formowanym i formatorem, ponieważ wszyscy zawsze możemy nauczyć się czegoś i czegoś nauczyć innych (Konst. 24,6).

br. Mateusz Magiera OFMCap

FZŚ W STARYM OSTROPOLU

W dniach 23–25 października 2015 roku brat Robert Rabka, asystent prowincjalny Franciszkańskiego Zakonu Świeckich (FZŚ), oraz dwie siostry z nowicjatu FZŚ z Krakowa odwiedzili wspólnotę personalną FZŚ w Starym Ostropolu na Ukrainie.

Wspólnota w Starym Ostropolu powstała w celu podjęcia dzieła Franciszkańskiej Szkoły Ewangelizacji, która zrodziła się już w 1995 roku jako odpowiedź na czasu sytuację i pragnienie tamtejszego Kościoła. Początkowo Szkoła „jeździła" po różnych miejscowościach na Ukrainie, z czasem jednak zaistniała potrzeba stworzenia jej stałego miejsca. Duch Święty wskazał właśnie na Ostropol – małą wioskę w obwodzie chmielnickim. Znajdował się tam opuszczony budynek – niegdyś kościół, przerobiony później na poradnię zdrowia. Wspólnota otrzymała w związku z nim obietnicę od Pana: „Odbuduj mój dom, a Ja odbuduje Twe serce". I tak też się stało! Ruszyły prace remontowe. W 2007 roku w bardzo skromnych warunkach w Domu Maryi zamieszkały pierwsze siostry. Miejsce to stało się prawdziwym centrum duchowym wspólnoty, miejscem, skąd przyszła prawdziwa odnowa FZŚ na Ukrainie, miejscem, gdzie zgodnie z obietnicą Pana dokonywały się i nadal dokonują nowe narodziny i odbudowa serc ludzkich.

Franciszkańska Szkoła Ewangelizacji (FSE) pozwala doświadczyć spotkania z Jezusem, wspólnej modlitwy oraz dzielenia się swą żywą wiarą i szczerą miłością, po to, aby po powrocie do swych codziennych spraw móc pełniej świadczyć o Jezusie. Jest to miejsce, gdzie można zaczerpnąć ze źródła Wody Żywej i nauczyć się, jak takie źródło wykopać w swym środowisku, aby także inni mogli się z niego napić i ugasić pragnienie. Narzędziem i bazą zaś jest Ewangelia!

Wspólnota personalna jest bardzo żywą i dynamiczną wspólnotą! Jednoczy braci i siostry z różnych części Ukrainy. Poza zwyczajnym świadectwem życia franciszkańskiego w miejscu zamieszkania, w rodzinie, w pracy wspólnota pełni różnorakie posługi. Wśród braci i sióstr są też tacy, którzy zostawiając swe domy i zajęcia, wyjeżdżają na misje do innych miejscowości, gdzie mieszkają razem, pracują i swym życiem w duchu franciszkańskim świadczą o miłości Boga, głosząc Królestwo Boże. Są wśród nich uczniowie i pomocnicy posługujący w FSE. Są małżeństwa, które jeżdżą po wioskach, odszukują dawnych członków FZŚ i pomagają im odnowić w sercach oraz we wspólnotach życie ewangeliczne i franciszkańskie. Istnieje także Braterstwo Sług Chleba – są to osoby, które składają czasowe przyrzeczenia na rok lub trzy lata i ten czas poświęcają na służbę wspólnocie.

„Gdy pierwszy raz tu przyjechałam, to miejsce zachwyciło mnie! Bardzo proste, skromne, ubogie. W Domu Maryi czuję się jak u siebie. Siostry stwarzają praw-

dziwie rodzinną atmosferę, pełną szczerej miłości. To prawdziwy dom, w którym spotyka się cała rodzina – od najmłodszych do najstarszych, gdyż na zjazdy szkoły czy inne spotkania przyjeżdżają często małżeństwa z małymi dziećmi, młodzież, osoby dorosłe, a także starsze. Dla każdego jest tu miejsce. I jak wielka jest radość ze wspólnego przebywania! Bardzo mocna jest tu świadomość, że każdy kto przyjeżdża, jest do tego miejsca zaproszony i przyprowadzony przez Boga, i że każdy otrzyma tu jakąś szczególną łaskę. I to jest prawda!!! To miejsce błogosławione. Gdy się tu jest, to w oczywisty sposób odczuwa się, że w centrum tej wspólnoty i domu znajduje się Chrystus. To On jest twórcą tego dzieła i dla Niego jest to wszystko! Co chwila słychać słowa: „Slawa Bogu" – za to, że mogliśmy tu dojechać, że mamy co jeść, za każdą, nawet najdrobniejszą rzecz. Jak wielka jest świadomość i przekonanie, że wszystko mamy od Boga! Dla mnie bardzo inspirujące i rozpalające były rozmowy z siostrami ze wspólnoty personalnej i z br. Kazimierzem Guzikiem, asystentem wspólnoty w kontekście misji i tożsamości FZŚ. Padło kiedyś takie określenie, że FZŚ jest uśpionym olbrzymem, jest rzeczywistością, która może przynieść prawdziwą odnowę Kościoła. Trzeba tylko, aby ci, którzy są powołani do tej wspólnoty, naprawdę żyli Ewangelią, a będą w ten sposób pociągać i rozpalać innych. Misją FZŚ jest zmienianie społeczeństwa na bardziej Boże, poprzez głoszenie Królestwa Bożego nie tyle słowami, co całym swym życiem – życiem nowego człowieka, przemienionego przez Boga. Bo Franciszkański Zakon Świeckich to styl życia, ewangeliczny sposób życia. Nowy człowiek przemieniony przez Boga promieniuje i «zaraża» innych tą Bożą miłością. A jeśli głosić słowami – to nie teorię, ale świadectwo o tym, co Bóg uczynił w moim życiu. Bo co pociąga ludzi? Autentyczne świadectwo życia, szczera i gorąca miłość do Boga i bliźniego, przemienione serce nowego człowieka! I tego właśnie mogliśmy doświadczyć podczas spotkania z naszymi siostrami w Ostropolu. To było wielkie świadectwo działania Ducha Świętego we wspólnocie i sercach poszczególnych osób.

Chwała Panu za to wielkie dzieło i możliwość spotkania".

Marta Paszko FZŚ
Agnieszka Czarnecka FZŚ

SIOSTRA ŚMIERĆ W NOWEJ SOLI

We wtorek, 10 listopada 2015 r., pochowaliśmy br. Jana Marię Sochockiego, kapłana naszego Zakonu. Uroczystej Eucharystii pogrzebowej, która zgromadziła wielu żałobników z całej Polski, przewodniczył jego ekscelencja bp.Tadeusz Lityński, a homilię wygłosił br. Tomasz Żak, Minister Prowincjalny Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej. Po Mszy Świętej odprowadziliśmy ciało zmarłego współbrata na cmentarz, gdzie będzie oczekiwało zmartwychwstania umarłych. Niech w jego drodze na spotkanie z Panem Życia towarzyszy mu nasza modlitwa i wdzięczna pamięć.

Br. Jan Maria Sochocki przyszedł na świat 20 października 1949 roku w małym miasteczku Sierpc w województwie mazowieckim. W 1966 roku wstąpił do Zakonu Bonifratrów, gdzie pracował jako pielęgniarz – opiekun. W 1973 roku, rozeznając swoje powołanie, poprosił o przyjęcie do Zakonu Kapucynów Prowincji Krakowskiej. W tym samym roku rozpoczął nowicjat zakonny w Sędziszowie Małopolskim. 8 września 1974 roku złożył na ręce magistra nowicjatu, br. Cyryla Mozdyniewicza, pierwszą profesję. Następnie odbywał studia filozoficzno – teologicze w Krakowie oraz formację przygotowującą go do przyjęcia sakramentu święceń. Dnia 25 marca 1979 roku złożył na ręce ówczesnego Ministra Prowincjalnego, br. Gracjana Majki, profesję wieczystą, a 1 czerwca 1980 roku przyjął z rąk biskupa Jana Pietraszko święcenia kapłańskie.

Miejscem pierwszej posługi duszpasterskiej br. Jana Marii był Wołczyn. Pełnił tam funkcje katechety dzieci i młodzieży, opiekuna zespołu wokalno-instrumentalnego, Młodzieży Franciszkańskiej, Ruchu Światło Życie, ministrantów i grupy pielgrzymkowej. W 1981 roku podjął studia licencjackie z zakresu teologii pastoralnej na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu. W kolejnych latach posługiwał w Stalowej Woli (gdzie piastował urząd gwardiana i proboszcza parafii, a także dyrektora junioratu, czyli wychowawcy młodych braci zakonnych), Pile, Częstochowie i Sędziszowie Małopolskim. W tym czasie był uznanym rekolekcjonistą i mi-

sjonarzem ludowym. W latach 1996–2011 był przełożonym i proboszczem parafii oraz kustoszem Sanktuarium O. Pio w Terliczce, rekolekcjonistą, współredaktorem katolickiego tygodnika „Niedziela Południowa", opiekunem Rycerstwa Niepokalanej, Grupy Modlitwy O. Pio, Oazy i ministrantów, spowiednikiem Sióstr Opatrzności Bożej w Łące, budowniczym domu zakonnego w Terliczce. W 2007 roku otrzymał od bpa Antoniego P. Dydycza MEDAL ZASŁUGI DIECEZJI DROHICZYŃSKIEJ w dowód uznania za promocję Diecezji. W 2008 roku otrzymał od Redaktora Naczelnego Tygodnika Katolickiego „Niedziela" MEDAL MATER VERBI - jako wyraz uznania za zaangażowanie w ewangelizację przez media oraz piękną i rzetelną pracę dla „Niedzieli Rzeszowskiej" w roku Jubileuszu 10 lat jej istnienia.

1 lipca 2011 roku został skierowany do Nowej Soli, gdzie z wielkim oddaniem podjął pracę duszpasterską. W tym samym roku otrzymał MEDAL REDAKTORA NACZELNEGO TYGODNIKA KATOLICKIEGO „NIEDZIELA", jako wyraz uznania i wdzięczności za wieloletnią przyjaźń i życzliwość dla „Niedzieli" oraz za franciszkańskiego ducha prostoty i pokory, jakim zdobywał świat.

Brat Jan Maria Sochocki odszedł nagle do Pana 6 listopada 2015 roku w trakcie pełnienia posługi kapłańskiej wśród chorych.

br. Mateusz Magiera OFMCap

SPOTKANIE FORMACYJNE KATECHETÓW

W dniach 09 – 12 listopada 2015 roku, w Tenczynie, odbyło się spotkanie formacyjne braci z Prowincji Krakowskiej, którzy pełnią posługę katechetów. Na spotkaniu zostały podjęte w formie wykładów, warsztatów i dyskusji, zagadnienia katechetyczne dotyczące problemów współczesnej katechezy i wychowania młodego pokolenia, z punktu widzenia teologii i pedagogiki. Oprócz wykładów, zjazd katechetów był dobrym czasem dla spotkania braterskiego oraz wymiany doświadczeń.

Wykładowcy tematyka:

- p. mgr Adam Maniura: *Współczesne problemy w katechezie. Dlaczego warto uczyć w szkole*;
- ks. mgr lic. Tomasz Chrzan: *Niewierzący na katechezie i przygotowaniu do sakramentów*;
- p. mgr Witold Wyskiel: *Blaski i cienie katechezy - 25 lat obecność religii w szkole*;
- br. mgr Michał Ferenc i Br. mgr Artur Borkowski: *Propozycja formacyjna i katechetyczna dla młodzieży*;
- br. dr Tomasz Żak: *Dlaczego katecheza w naszej Prowincji?*

br. Mateusz Magiera OFMCap

FALA MIŁOSIERDZIA

Dnia 8 grudnia 2015 roku, wraz z rozpoczęciem Roku Bożego Miłosierdzia, rusza akcja modlitewna o nazwie „Fala Miłosierdzia". Jest to modlitwa za wszystkich Braci Prowincji Krakowskiej.

Jesteśmy świadomi naszych słabości i grzechów, bo „Przechowujemy zaś ten skarb w naczyniach glinianych, aby z Boga była owa przeogromna moc, a nie z nas" (2Kor 4,7). Dlatego prosimy: módlcie się za nas! Potrzebujemy Bożego miłosierdzia. Przeżywając Jubileusz Miłosierdzia (oficjalna strona) modlimy się codziennie Koronką do Bożego Miłosierdzia prosząc, aby Bóg okazał nam miłosierdzie, przebaczył nasze grzechy i obficie napełnił każdego brata Duchem Świętym.

Zwracamy się do was z prośbą o włączenie się we wspólną modlitwę, wierząc w słowa naszego Pana Jezusa Chrystusa: „(...) Jeśli dwaj z was na ziemi zgodnie o coś prosić będą, to wszystkiego użyczy im mój Ojciec (...)" (Mt 18,19). Szczególną prośbę kierujemy do tych, którzy dzielą z nami wspólną duchowość franciszkańską: Franciszkański Zakon Świeckich, Wspólnota Franciszkańskia Tau, Młodzież Franciszkańskia Tau.

br. Adam Stramski OFMCap

MECZ POSTULAT - NOWICJAT

Dnia 14 listopada, zgodnie z tradycją, bracia postulanci przyjechali w odwiedziny do Sędziszowa Małopolskiego, gdzie przywitali ich bracia nowicjusze. Zrobili to w bardzo oryginalny sposób - wymyślili liczne zadania, którym postulanci musieli sprostać, aby dostać się do klasztoru, nazwanego dla celów gry „Fort Nowicyard". Na szczęście wszystkie zadania udało się pomyślnie zaliczyć i brama „Fortu Nowicyard" stanęła otworem.

Właściwa część braterskiego spotkanie rozpoczęła się od Mszy Świętej, której przewodniczyli magistrowie obu wspólnot formacyjnych. Po Eucharystii przyszedł czas na posilenie ciała, a także wspólną rekreację, podczas której goście mogli lepiej poznać klasztor sędziszowski.

Kolejnym ważnym punktem programu był mecz. Trzeba przyznać, że obydwie strony zaprezentowały dobrą formę, jednak na boisku lepsi okazali się postulanci, którzy mecz wygrali. Przechodnie trofeum pozostało na kolejny rok w Stalowej Woli. Przebieg i wynik meczu nie przeszkodził jednak w spędzeniu reszty dnia w miłej i braterskiej atmosferze. Jako nowicjusze i postulanci jesteśmy bardzo zadowoleni z naszego spotkania i czekamy na kolejne.

Bracia Nowicjusze i Postulanci

WIZYTA W UŻHORODZIE

W dniach 20-22 listopada bracia z VI roku Postnowicjatu i WSD udali się w odwiedziny do pierwszej kapucyńskiej wspólnoty obrządku greckokatolickiego żyjącej w Użhorodzie na Zakarpaciu. Poniżej znajduje się krótka relacja z tego wydarzenia.

Podobnie jak miejscowi bracia zamieszkaliśmy w tamtejszym seminarium duchownym, gdzie zostaliśmy serdecznie przyjęci. Przez ten weekend mogliśmy poznać bogactwo kulturowe i wyznaniowe regionu. W przygranicznym mieście Użhorod żyje razem wiele narodów: Ukraińcy, Słowacy, Węgrzy, Rosjanie i Rusini, którzy kultywują swoje tradycje religijne: katolicyzm obu obrządków, prawosławie czy protestantyzm. Dzięki temu gród ten nabiera niezwykłego uroku, a nad osiedlami wznosi się wiele różnobarwnych kopuł świadczących o obecności Boga, której nie zniszczył komunizm. W tym ponad 100-tysięcznym mieście praktykujących chrześcijan we wszystkich tradycjach jest zaledwie 10%. Choć klasztor nie jest jeszcze gotowy do zamieszkania, to jednak tamtejsi kapucyni ciężko pracują na polu ewangelizacyjnym. W surowych betonowych murach wierni spotkają się na niedzielnej Eucharystii, powstają pierwsze wspólnoty: studencka, Grupa Ojca Pio, Modlitwa Matek, ministranci. Bracia prowadzą katechezę w trzech grupach wiekowych. Jednym z ważniejszych zadań, które przed sobą postawili, jak na kapucynów przystało, jest wychowanie ludzi do dobrego przeżywania sakramentu Pokuty, co czynią przez katechezę, prywatne rozmowy oraz wydawanie książek poświęconych tej tematyce. A plany na dalsze zaangażowanie duszpasterskie są przepotężne… Wciąż jednak potrzeba funduszy na wykończenie budynku, a także nowych braci gotowych do pracy w innym kraju i innym obrządku Kościoła. Widząc jednak życie tamtejszych kapucynów, ich otwartość, troskę o głoszenie Ewangelii, gotowość do pracy i codzienny trud, wróciliśmy do Krakowa zbudowani postawą naszych braci.

br. Daniel Kowalewski OFMCap

JESIENNE SPOTKANIE FORMACYJNE PRZEŁOŻONYCH

W dniach 23-26 listopada 2015r., w domu rekolekcyjnym w Skomielnej Czarnej, odbyło się spotkanie formacyjne przełożonych lokalnych Krakowskiej Prowincji Kapucynów. W pierwszym pełnym dniu spotkania bracia gwardiani oraz pozostali uczestnicy przeżywali dzień skupienia. Modlitwie i refleksji przewodniczył brat Jacek Kania - przełożony domu modlitwy w Zagórzu. Pozostały czas poświęcony był na dyskusje dotyczą-

ce teraźniejszości i przyszłości naszej Prowincji, a także sprawozdania braci przewodzących różnym dziełom. Spośród referentów głos zabrali między innymi:

br. Roman Rusek - krajowy asystent Grup Modlitwy św. Ojca Pio bracia Robert Rabka i Grzegorz Dudek - Referat Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, Młodzieży Franciszkańskiej Tau, Wspólnoty Franciszkańskiej Tau bracia Michał Ferenc i Artur Borkowski - Referat Powołań br. Adam Gęstwa - dyrektor Szkoły dla Spowiedników br. Jerzy Steliga - Sekretariat misyjny oraz Fundacja Kapucyni i Misje br. Mateusz Magiera - Biuro Prasowe br. Bogumił Kusiak - główny organizator 22 Spotkania Młodych w Wołczynie

Aktualną sytuację naszych współbraci posługujących w Bułgarii i na Ukrainie przybliżali przełożeni tamtejszych kustodii: br. Jarosław Babik oraz br. Grzegorz Romanowicz. Natomiast dom w Rosji zaprezentował gwardian wspólnoty z Woroneża - br. Marek Bakierzyński. Całość obrazu Prowincji dopełniło sprawozdanie braci formatorów z Postulatu, Nowicjatu i Postnowicjatu. Każda wolna chwila poświęcona była zacieśnianiu braterskich więzi oraz wymianie myśli.

JESIEŃ W STALOWEJ WOLI 15 LAT GRUPY MODLITWY OJCA PIO

„W niedzielę Chrystusa Króla Wszechświata 22 listopada dziękowaliśmy Bogu za 15 lat istnienia w naszej parafii GMOP. Dziękowaliśmy za świętego Ojca Pio, za to że możemy poznawać Jego duchowość, która wskazuje jak żyć, jak kochać bliźniego, jak dostrzec Boga w drugim człowieku. Jubileuszowe spotkanie rozpoczęła konferencja, którą wygłosił br. Roman Rusek OFMCap, asystent krajowy GMOP, członek Rady Generalnej GMOP w San Giovanni Rotondo. Brat Roman wskazał na miłosierdzie Boże, którego szafarzem był niestrudzony spowiednik Ojciec Pio. Przybliżył też problem przebaczenia, jak bardzo zależy nasza relacja z bliźnimi z drugim człowiekiem jeśli nie potrafimy przebaczyć. Jak ważne jest, aby umieć wybaczyć sobie.

Szczytem duchowych przeżyć była Msza św. koncelebrowana, której przewodniczył br. Roman, a wraz z nim br. Robert Krawiec OFMCap, asystent prowincjalny GMOP, ks. Leszek Biłas, asystent diecezjalny GMOP, br. Bolesław Kanach OFMCap, asystent GMOP w naszej parafii, br. Paweł Smoła OFMCap, wikary parafii i klasztoru oraz pozostali kapłani, którzy przybyli wraz z delegacjami GMOP z diecezji. W homilii br. Roman wskazywał na Eucharystię, miłość do bliźniego i cierpienie jako najważniejsze środki dla zbawienia. Przeżywanie tej doniosłej uroczystości ubogacił piękny śpiew scholi „Capucinorium" z naszej parafii.

Po bogatej w duchowe przeżycia Mszy św. był posiłek, rozmowy i wspomnienia. Koronka do Bożego Miłosierdzia, błogosławieństwo oraz uszanowanie relikwii św Ojca Pio zakończyły uroczystości jubileuszowe. Jesteśmy wdzięczni Bożej Opatrzności za naszą GMOP, że możemy w takim duchu rozwijać się wewnętrznie. Dziękujemy naszym opiekunom duchowym, dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do dobrego duchowo przeżywania tak ważnego wydarzenia. Zapewniamy o pamięci w modlitwie".

Marek Spasiuk
Animator GMOP

SPEŁNIONE OCZEKIWANIE W BEŁOZEMSKIEJ PARAFII

Czas adwentu, który przeżywamy obecnie, zwraca naszą uwagę na postawę oczekiwania. Zapytuje, czy jest w nas pragnienie spotkania i bycia gotowym na spotkanie. Dlatego symbol światła wydaje się tak ważnym. Wiedząc, że ktoś do nas przyjdzie, zapalamy światło, szczególnie po zapadnięciu zmroku, by ten, co ma do nas przybyć, nie tylko znalazł o wiele łatwiej drogę, ale by widział, że jest oczekiwany. Adwentowy lampion to świadectwo mojego oczekiwania na spotkanie z Chrystusem. Symbolizuje nie tylko samo oczekiwanie Zbawiciela, ale też chęć spotkania z Nim.

Dla mieszkańców bułgarskiej wioski w Bełozem rozpoczęcie Adwentu przyniosło spełnienie jednego oczekiwania. Od początku czerwca do końca listopada para-

fialny kościół pw. św. Franciszka z Asyżu był zamknięty z racji gruntownego remontu. Na budynku kładziono nowy dach, a w jego wnętrzu zmieniano instalację elektryczną i oświetleniową oraz montowano nowe okna. Przez ten czas liturgie i nabożeństwa odbywały się w jadalni kuchni socjalnej „św. Antoniego", codziennie wydającej obiad dla 50 najuboższych. Wierni prócz pokarmu cielesnego otrzymywali jednocześnie i duchowy. Na koniec prac remontowych świątynia została pomalowana, zyskując nowy blask. Ponownie w kościelnych murach do Boga wzniosły się modlitwy i pieśni, w pierwszym rzędzie dziękczynne za dobrodziejów, którzy wsparli remontowe działania. Spełnione zostało oczekiwanie parafian i im posługującej kapucyńskiej wspólnoty braterskiej.

Bracia Mniejsi Kapucyni przybyli do Bułgarii w 1841 roku, w Bełozem posługują nieprzerwanie od 1847 roku. Ponadto obejmują swą opieką parafię w Sofii i w Burgas. Od 1999 roku Kustodia Bułgarii przynależy do Prowincji Krakowskiej. Obecnie Kustodię tworzy ośmiu braci, siedmiu Polaków i jeden Bułgar.

Bracia Mniejsi Kapucyni z Kustodii Bułarii

DNI SKUPIENIA CELLE DI CORTONA

Listopadowe weekendy i pierwszy weekend grudnia to dla wspólnoty Młodzieży Franciszkańskiej Tau czas dni skupienia *Celle di Cortona* pod hasłem „Wspólnota apostolska". Ich tematem było pojęcie wspólnoty i jego rozwój w Piśmie Świętym. Tak jak apostołowie odkryli swoje powołanie do wspólnoty apostolskiej, tak członkowie MFTau, poprzez katechezy i nabożeństwa, mogą rozpoznawać swoje zaangażowanie we wspólnotę. Dni skupienia odbywały się w trzech miejscowościach: Krakowie, Wrocławiu i Poznaniu. Uczestniczyło w nich w sumie 155 osób, czyli aż ¾ całej wspólnoty. W tym czasie każdy miał okazję, aby wzajemnie się poznawać, integrować i trwać razem na modlitwie.

Patrycja Szmyd

WIZYTACJA PASTORALNA KUSTODII UKRAINY I ROSJI

Ze względu na duże odległości wizytacja pastoralna w Kustodii Ukrainy i Rosji przebiegała w dwóch etapach. Na przełomie października i listopada 2015r. br. Tomasz Żak - Minister Prowincjalny oraz br. Tomasz Protasiewicz - Wikariusz odwiedzili braci pracujących w Woroneżu w Rosji. W dniach od 1 do 16 grudnia 2015r. Prowincjał wraz z Wikariuszem zawitali na Ukrainie. Wizytacja przebiegała w braterskim klimacie. Najważniejszym jej elementem były indywidualne rozmowy z braćmi oraz kapituły, które były okazją do rozeznawania problemów istotnych dla każdej ze wspólnot. Kolejnym ważnym momentem wizytacji było spotkanie wszystkich członków Kustodii. Odbyło się ono 15 grudnia Kijowie.

Wizytacja była również okazją do spotkań ze wspólnotami, które dzielą z nami nasz franciszkański charyzmat. Szczególnie serdeczny klimat towarzyszył wizycie we „Franciszkańskiej Szkole Ewangelizacji" w Starym Ostropolu, spotkaniom ze wspólnotami Młodzieży Franciszkańskiej Tau oraz Franciszkańskim Zakonem Świeckich. Prowincjał spotkał się również z naszymi współpracownikami w duszpasterstwie, współtworzącymi z braćmi kustodialne dzieła ewangelizacyjne takie jak: „Szkoła Życia Chrześcijańskiego i Ewangelizacji Maryi z Nazaretu" oraz Centrum Rehabilitacji w Starym Konstantynowie. W drodze do kolejnych domów bracia prowincjał i jego wikariusz mieli niepowtarzalną okazję na własne oczy podziwiać bezkresne przestrzenie Ukrainy, przyjąć dawkę adrenaliny podczas slalomów między wyrwami w asfalcie, własnoręcznie dokonać zmiany przebitego w nocy koła oraz być świadkami prowadzenia negocjacji z ukraińską policją. Jednym słowem zakosztowali nieco atmosfery jaka panuje na zielonej Ukrainie.

br. Grzegorz Romanowicz OFMCap